

De KippenLiefhebber

www.avicultura.eu

"De KippenLiefhebber"
is een maandelijkse digitale
uitgave van

Nr. 3. Februari 2021

Woord vooraf

De reacties op de eerste twee nummers van De KippenLiefhebber waren overweldigend! Werd het eerste nummer zo'n 1.000 keer gedownload, bij het tweede nummer verdubbelde dat bijna al. Het bewijst opnieuw hoezeer er behoefte is aan een gewoon leuk magazine, dat op de telefoon, tablet of computer is te lezen! Vol energie gaan we door!

Inmiddels is de 'winter' ingetreden, maar het seizoen om kuikentjes te fokken ligt nog voor ons. Daarom besteden we in dit nummer aandacht aan eieren, de kleuren ervan en de achtergronden.

Zowel fokkers als liefhebbers beleven plezier aan het houden van kippen, met alles erom, erop en eraan. De fokkers bij de kuikens in de hoop op een rastech-nische topper in het najaar op een show, de liefhebber gewoon aan de kuikens, hoe die ook gaan worden... Daarom is er in dit nummer aandacht besteed aan het verschil tussen fokkers en liefhebbers. Of... is dat verschil er eigenlijk niet?

Heeft u al een artikeltje over uw ervaringen met kippen of foto's ingestuurd? Iedereen kan foto's insturen die meedoen met de **"Foto van de maand"**. Als eerste thema daarvoor kozen we kinderen met hun kipjes.

Ofwel, "De KippenLiefhebber" blijft gewoon een leuk

***gratis te downloaden digitale uitgave
v n en v  r kippenliefhebbers!***

Wij wensen u opnieuw veel leesplezier!

Hans Ringnalda

Coronatijd... De vierjarige Evy van Rosmalen volgt online lessen, met haar kipje... Maar waar de meeste aandacht naar uitgaat...

**De "KippenLiefhebber"
is een digitale uitgave
van**

redactiedkl@avicultura.eu

De "KippenLiefhebber"
heeft als doel kippenliefhebbers met informatie en leuke weetjes nog meer plezier aan het houden van kippen in de achtertuin te laten beleven.

*De deurbeveiliging...
G  n illegale corona-
feestjes! (Foto:
Jesse van der Linden).*

Winterkleding.

Nostalgie

Foto van de Maand

Wat een verhuizing teweeg kan brengen...

Overpeinzingen van Jan Eenvoud

Verschillend gekleurde eieren

Gezelligheid en elke orgen een vers eitje: de opmars van de 'huiskip'

Een Pipowagen als kippenhok...

Winterweetjes

Wat moet je standaard in je medicijnkastje hebben staan?

Je hebt een zieke kip... En je moet dwangvoeren...

Dwangvoeren

Mijn kinderdroom...

René Philippe Henri Delin (2)

Kipberichtjes

Rassen en bastaarden, fokkers en vermeerderaars

Tien? Mammientje Tien!

Time flies

Lieke/Havens

Kippen en camerabeveiliging

Nieuws op de valreep

Het "Kippenzadel"

Vraag en Aanbod

Overige Aanbiedingen

Leuke en interessante facebookpagina's

In dit nummer

Wilt u ook
uw ervaringen
met kippen
delen?
Heeft u ook
een leuk verhaal?
Of heeft u tips waar andere
kippenliefhebbers
hun voordeel mee kunnen doen?

Schrijf het op!
(Wij redigeren de taal wel!)

Doe mee!

Want de basis van "***De KippenLiefhebber***" is

ván en vóór kippenliefhebbers!

Al uw belevenissen, leuke of gekke dingen over kippen,
foto's voor "***Foto van de Maand***", advertenties met foto's
voor de rubriek "***Vraag en Aanbod***" (gratis!) enz kunt u
mailen naar:

redactiedkl@avicultura.eu

Uiteraard worden ook uw suggesties, waardoor we
"De KippenLiefhebber"
nog interessanter en mooier kunnen maken,
zeer op prijs gesteld!

(Foto:
Gerben Kalkman).

(Ook commerciële advertenties zijn welkom!
De tarieven zijn zeer gematigd).

Nostalgie

Verwende huiskip rond 1900
(Emma Woodward's Illustration, UK).

Verwende huiskippen anno 2021
(Foto: Anita Krebbers-van Stralen).

Foto van de Maand

*Onze dochter Iris is net als ik helemaal gek op kipjes.
(Ingezonden door Cindy Beynsberger).*

Wat een verhuizing teweeg kan brengen...

In februari 1985 verhuisden mijn vrouw en ik van een flat in Panningen naar een boerderij in Grashoek, waar ik mijn jeugd had doorgebracht. In de grote schuur op het erf stond ook een klein kippenhokje voor de eitjes van de vorige bewoners.

Het was mijn vrouw die voor mijn verjaardag mij enkele kippen cadeau deed. Dit waren, naar later bleek, een mengelmoesje van rassen.

De eerste kippen die ik kreeg waren Hollands hoenkrielen en Barnevelderkrielen.

Bij de Barnevelderkrielen was er door mijn vrouw met de verkoper een afspraak gemaakt, dat ze de kippen voor niets kreeg, maar dan moest ik wel lid worden van deze vereniging. Hij was voorzitter van de gemeentelijke kleindierenvereniging.

Aldus geschiedde, ik de kippen én lid van de gemeentelijke kleindierenvereniging.

Dat beviel zo goed, dat ik in 1986 in het bestuur werd gekozen en daar nu nog steeds deel van uitmaak.

Zo ben ik met kippen in aanraking gekomen.

Het wonen in een boerderij beviel zo goed dat ik steeds meer grond klaarmaakte om er kleindieren op te gaan houden. Zo had ik dus Barnevelderkrielen, Hollands hoenkrielen, geiten, varkens, en konijnen. En toen ging het fout met de geiten. Deze waren op een moment dat ik niet thuis was met verkeerde dingen gevoerd, zodat ze vergiftigd waren en het helaas het niet overleefden. Het voorkwam dat ik leerde vloeken, wat elke geitenhouder weet... Dus de geiten waren weg en er kwamen grote hoenders de boerderij versieren met hun schoonheid. De Hollands hoenkrielen maakten plaats voor de grote Hollandse hoenders in de kleurslag zwart. Het eerste jaar werd ik gelijk provinciaal kampioen met een zwarte hen.

*Door
Wim Meijer*

Wat een verhuizing teweeg kan brengen...

Ondertussen had ik mij verdiept via literatuur en tijdschriften in het terugfokken van een kleurslag binnen een ras. Mijn keuze was gevallen om de koekoek-kleurige Hollandse hoenders te gaan terugfokken via de zwarte, en met een koekoek haan is dat na 3 jaar gelukt.

De boerderij werd toch wel veel extra werk als je in de horeca werkt, en dus verhuisden we naar een kleinere woning in Grashoek. Maar mijn grote dieren konden dus niet mee. Wel had ik de beschikking over een klein hokje in mijn tuin, dus de Barnevelders verhuisden wel mee en werden uitgebreid met de kleurslag blauw dubbelgezoomd, dit is een kleurslag waarvoor je veel geduld moet hebben en vele dieren moet hebben om te kunnen selecteren.

Inmiddels was ik chefkok in een restaurant geworden. Daardoor werd de tijd een vijand van mijn hobby en ik zette het fokken op een veel lager pitje.

Maar het bloed kruipt waar het niet gaan kan en enkele jaren later vond ik opnieuw de tijd en begon weer met het fokken van kleine raskippen. Mijn oog was gevallen op de Watermaalse baardkrielen in de kleurslag kwartel. Het eerste jaar vielen er ook blauwkwartel diertjes uit. Dus ging ik daar ook weer mee doorfokken. Het jaar daarna kwam de vogelpest en werden al mijn dieren geruimd. Zelfs de op uitkomen staande eitjes in de broedmachine werden meegenomen. Dit was de grootste deceptie in mijn hobby.

Wat een verhuizing teweeg kan brengen...

Via collega-fokkers kwamen er toch weer dieren in mijn hokken terecht. Natuurlijk weer de Barnevelderkrielen, en ook de Watermaalse baardkrielen kwamen terug.

Inmiddels woonde mijn broer ook in Grashoek in een grote boerderij met veel grond en hij vroeg of ik ook wat kippenhokjes bij hem wilde hebben, zodat ik weer wat meer kon gaan fokken. Dit gedaan en mijn hok thuis afgebroken en verplaatst naar mijn broer, alwaar ik ook weer grote dieren kon gaan houden.

Zo kwamen toen de Spaanse witwangen op mijn pad. Inmiddels was mijn interesse ook gewekt om zeldzame rassen een boost te geven. Zo kwamen er Belgische en Waasse krielen in mijn hokken terecht. De Barnevelders zijn altijd gebleven en zijn er nu nog, evenals de Belgische en Waasse krielen, en sinds 3 jaar zijn er ook Maranskrielen bij gekomen.

In 2013 heb ik de stoute schoenen aangetrokken en mij opgegeven om de opleiding tot keurmeester te gaan volgen, wat ook gelukt is.

Omdat ik van mening ben dat je ook de rassen waarvoor je examen wilt doen in je hok moet hebben gehad, zijn er vele rassen bij mij langs- en aangekomen.

Zo kwamen de Sabelpootjes, Oud Engelse en modern Engelse vechtkrielen, Ardennerkrielen de Uilenbaardkrielen.

Met veel voldoening keur ik graag de hoenders en dwerghoenders op een show. De nieuwe contacten die je opdoet zijn hartverwarmend.

Hans Ringnalda, sinds decennia een zeer actieve promotor van de kleindier- liefhebberij, zoniet dé promotor, vroeg mij om mee te werken aan het schrijven van boeken over kippen

("KIPPENMANIA & Kippenvaria" (2019), "KIPPEN & Tierelantijnen" (2020) en "KIPPEN... Is het nou een hen? Of... toch een haan?" (2020)).

Ook dat doe ik met veel plezier.

Zo zie je maar, wat een verhuizing teweeg kan brengen.

Overpeinzingen van Jan Eenvoud

Sterke verhalen

*Soms hoor je als kippenhouder wel erg sterke verhalen.
Zo zat ik eens bij wat liefhebbers aan tafel die in gesprek met elkaar waren.*

Een van deze mensen was eendenfokker.
Hij hield zijn eenden tot tien uur in de ochtend binnen, zodat ze hun eieren ook binnen legden, want dan hoefde hij de eieren niet overal buiten op te zoeken. Een eend legt haar ei pas als ze buiten is, dus toen hij wilde broeden hield hij zijn eenden hij tien dagen binnen. Maar ze legden geen eieren meer, dus liet hij ze maar weer los.
Amper buiten gekomen, legden ze tien eieren in een keer, wat een eigenwijze beesten!

Toen nam een kippenfokker het woord over, wat die had meegemaakt, ongelooflijk.
Hij had een haan willen slachten, maar toen hij de kop eraf had gehakt, was die uit zijn handen geglipt. Volgens zijn zeggen was de haan dwars over zijn huis gevlogen en had daar nog twee hennen betreed voor hij levenloos neerviel. Een week later zijn de kippen gaan broeden en uit alle eieren zijn gezonde kuikens geboren.

De derde was een konijnenfokker en hij deed het iets rustiger aan. Als hij van zijn werk thuis kwam, zette hij zijn fiets tegen een boerenkoolstronk aan en ging meteen naar zijn dieren. Zijn boerenkoolstruiken waren namelijk zo groot, dat zijn fiets er tijdens een regenbui droog onderstond. Dit kwam door de konijnenmest volgens hem, de beste mest die er bestaat, zei hij heel droog.

Ja, dat kan dan wel zijn, maar waar laat je dan die enorme boerenkoolstronken dan? was mijn vraag.

Ik dacht, dat hij hier niet van terug zou hebben, maar dat had ik mooi mis. Heel rustig en bedaard zei hij: "die zaag ik allemaal tot planken en als ze droog genoeg zijn" zei hij heel droog, "dan maak ik daar konijnenhokken en vogelhuisjes van. Als je ze goed in de verf zet gaan dat jaren mee".

Soms weet je niet of je alles moet geloven, maar mijn conclusie had ik wel getrokken.
Dergelijke dingen zijn bij mij nooit gebeurd, dus had ik ook niets te vertellen.

Het is erg leuk om zo iets aan te horen, maar om nog iets sterkers te vertellen is niet eenvoudig.

*Door
Jan Eenvoud*

Verschillend gekleurde eieren

De kleur van de eischaal is afhankelijk van het ras en komt tot stand in de schaalklier.

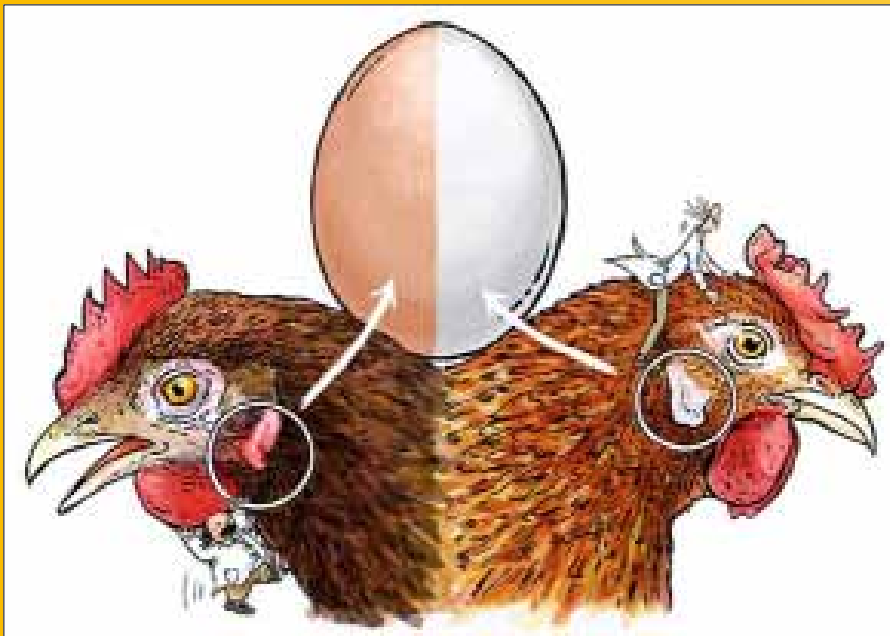
Een hen legt een kleur, die genetisch door de ouderdieren is bepaald.

Kippen hebben drie pigmenten die ze in de schaal kunnen verwerken: Protoporphyrin voor een bruine kleur, bilirubine voor een gele kleur en biliverdine voor een blauwgroene kleur.

De kleur wordt in de laatste vijf uur van de schaalvorming vastgelegd en zit zowel in de kalkschaal als het cuticulum (het wasachtige laagje om de schaal).

Als je een kip die witte eieren legt kruist met een kip die bruine eieren legt, welke kleur eieren leggen dan de nakomelingen?

Kippen met witte oorlellen (Middellandse zeerassen zoals Leghorns en Ancona's) leggen witte eieren, die met rode oorlellen (Aziatische rassen zoals Brahma's en Cochins) leggen bruine eieren.

Middellandse zeerassen zijn zomerleggers, Aziatische rassen winterleggers.

Aziatische rassen waren proviand op schepen, en werden pas na ca. 1850 naar de westerse wereld gebracht. Voordien kende men slechts witte eieren.

De bruine eieren van Aziatische hoenders waren een hype, omdat daarvan de schalen minder snel braken, wat met name voor de export van eieren naar Engeland belangrijk was.

Door de redactie

Eischaalkleuren mengen. Daardoor zijn er ook bijv. olijfgleggers.

De eischalkleur komt tot stand door pigment.

Rassen zoals Welsumers en Marans leggen (donker)bruine eieren.

De bruine kleur wordt veroorzaakt door ooporphyrine, dat ontstaat uit haemoglobine.

Hennen die veel leggen kunnen niet snel genoeg pigment aanmaken en leggen lichtere eieren. Slechte legsters juist de donkerste.

Voor de bruine eikleur is er geen specifiek gen. Ook is nooit bewezen dat de kleur geslachtsgebonden zou vererven. Wél is er een remmer voor de bruine eischalkleur, het recessieve geslachtsgebonden gen pr.

Leeftijd, de wijze van houden, veel of weinig leggen hebben alle invloed op de kleur en de conditie van de eischaal.

Verschillend gekleurde eieren

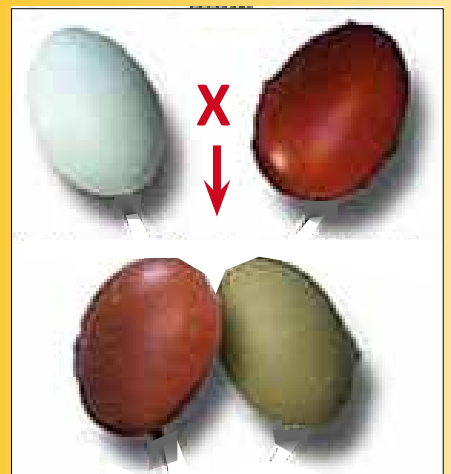
Maar...

in de historie is veel gekruist tussen witte en bruine eierleggers. Meerdere rassen leggen dan ook crème-keurige eieren.

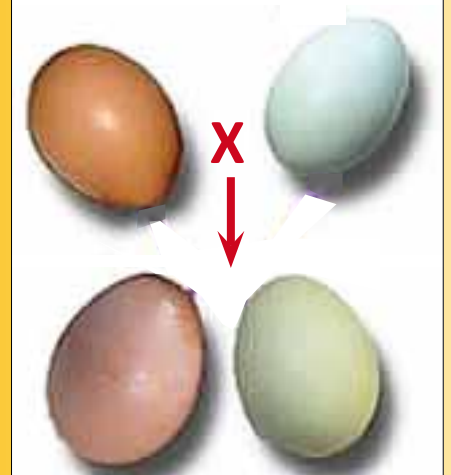
En er zijn ook rassen zoals de Araucana's die groene eieren leggen. En er zijn nog Zuid Amerikaanse rassen die blauwe eieren leggen...

Wat zijn 'olijfleggers'?

Het kruisen van rassen die verschillend gekleurde eieren leggen is een geliefde hobby. Zo ontstonden ook 'olijfleggers', die olijfgroen gekleurde eieren leggen.

*Blauw x donkerbruin
levert donkergroene
eieren.*

*Blauw x lichtbruin levert
olijfgroene eieren:
'paasei-leggers'.*

En toen was de verf op...

*maar druppelde nog wat
na...*

Gezelligheid en elke morgen een vers eitje: de opmars van de 'huiskip'

Niet alleen traditionele huisdieren winnen aan populariteit, in steeds meer tuinen klinkt het gekakel van kippen.

Elke ochtend een vers eitje, het maakte de keuze voor Alex Malone (30) makkelijk: ze wilde kippen als huisdieren. Net voor de coronacrisis trok ze met haar vriend in een nieuwbouwwoning in Eindhoven, mét tuin. Ze wilde wat extra gezelligheid, maar een kat of hond was met hun onregelmatige leven geen optie.

"Toen bedacht ik me: kippen, die wil ik. Je kunt ze wat makkelijker alleen laten, ook wanneer de coronacrisis voorbij is. Je hebt er dan wat minder omkijken naar. En toch krijg je eitjes en gezelligheid."

Een google-sessie bracht haar bij een boer in de omgeving, die krielkippen verkocht. "Impulsief als ik ben, ben ik in de auto gestapt en er meteen heen gereden. Ik ging voor twee volwassen kippen die al eieren legden, maar kwam thuis met drie kuikens." Het kwam niet alleen doordat de beestjes zo schattig zijn, maar voornamelijk het idee dat kippen nog tammer worden als je ze vanaf kuiken hebt, was voor haar de doorslaggevende factor.

In haar tuin staat het paradijsje van de kipjes, een chic houten hok met ren. Inmiddels zijn het er nog twee, genaamd Penvel en Madras.

Een van de kuikens bleek een haantje te zijn, wat vanwege het geluid problematisch is als je in

een woonwijk in de stad woont. Alex heeft gelukkig een goed plekje gevonden voor de haan, bij een molen vlakbij Alkmaar waar een grote groep hanen leeft. Zo af en toe brengt ze nog een bezoek aan haan Kerrie, die dan vol herkenning op haar af komt lopen.

Hanenopvang

Mensen kopen kuikens bij een boer of fokker en regelmatig blijkt een van die dieren een haan te zijn. Die willen ze dan niet, want die legt geen eieren en maakt te veel herrie. Het is een zorgelijke trend dat iedereen altijd maar kuikens wil. Kuikens hebben behoefte aan een moederkloek en die wordt hen zo ontnomen.

*Door
Sabien Froger.*

*Uit dagblad Trouw,
16 december 2020
(bewerkt)*

(Foto: Ton Toemen).

Gezelligheid en elke morgen een vers eitje: de opmars van de 'huiskip'

"En als blijkt dat er een haan tussen zit, moet die weg en wordt regelmatig gedood.

Hennen zijn overal wel welkom, dat blijkt ook uit de populariteit van onze kippen. Het belangrijkste is dat de kippen een goed huis krijgen. We merken ook dat de bewustwording van mensen over dierenwelzijn en de industrie toeneemt. Er zijn miljoenen kippen in Nederland die onnodig geslacht of gedumpt worden" vertelt Sandra Van de Werd, oprichtster van "Red een Legkip".

"Het doel is om kippen steeds minder producten te laten zijn, en meer huisdieren. Hun karakter maakt hen hiervoor erg geschikt. Ze gedragen zich bijna als een hond. Als ik mijn tuindeur opendoe, komen de kippen op me afgerend, samen met de honden. Veel kippen houden er ook van om geknuffeld te worden. Het zijn dieren die veel contact zoeken en enorm intelligent zijn. Het is makkelijk om een band met ze te krijgen."

Geluidjes

Ook Malone is erg gehecht geraakt aan haar kippen.

De geluidjes die ze maken wanneer ze haar zien, hun gescharrel in het gras en de verschillende persoonlijkheden van de kippen... Malone vertelt er met trots over.

"Penvel is dominanter, die is de baas geworden sinds de haan weg is. Madras is makkelijker en knuffeliger.

Kippen maken heel veel verschillende geluidjes. Ik kan er ook steeds meer onderscheiden. Als ik ze roep, komen ze achter mij aangelopen en als ik ze vasthoud, maken ze zachtjes geluid. Daar word ik echt gelukkig van."

Malone is blij met haar kippen.

Toch vreest Thea van Niekerk, onderzoeker op het gebied van legkippen en dierenwelzijn aan de Wageningen Universiteit, dat dit voor veel mensen niet zal gelden.

"Corona is tijdelijk, maar een kip leeft gemiddeld tien jaar. Als je zo'n dier in huis haalt, is dat dus voor lange tijd. En, zoals wat mij betreft voor alle huisdieren geldt, is het belangrijk dat je ze op een manier houdt zodat ze hun gehele gedragsrepertoire kunnen uiten."

Voor kippen is het belangrijk dat ze genoeg ruimte hebben om te scharrelen en te stofbadend. Penvel en Madras zitten het liefst samen in een van de twee broedhokjes, en scharrelen dagelijks rond in de omheinde tuin, genietend van verwennerijen als meelwormen en heerlijke etensrestjes. Het zijn verwende kipjes, volgens Malone, die ze voor geen goud zou willen ruilen voor een kat of een ander huisdier.

"Helaas zijn ze nog te jong om eieren te leggen, maar de gezelligheid weegt daar meer dan tegenop."

Een Pipowagen als kippenhok...

Is het u ook zo vergaan?

Ons eerste kippenhok was een standaardversie die je bij diverse speciaalzaken kunt aanschaffen. Wij hadden dit online gedaan en tijdens het proces om hem in elkaar te zetten was al duidelijk dat deze niet echt weerbestendig was, ondanks onze behandeling met beits. Maar ja, je moet wat en wie weet hoe het allemaal gaat lopen. Nou, dat lopen liep dus helemaal uit de hand. Door Corona zijn we genooddaakt om het erf zo min mogelijk te verlaten. Waardoor we ook intens konden genieten van onze kippetjes.

Een van onze hennen bleek een haantje te zijn. Toen was het eind zoek. Eerste eitje, broeden, opfokken etc. O, wat is dit leuk. Via de facebookpagina Zijdehoenders maakten we kennis met de USA Zijdehoenders. Ik was op slag verliefd. Eitjes gekocht en je kunt de rest zelf wel invullen. Maar doordat het Zijdehoenvirus zo in ons bloed kwam te zitten en we zo konden genieten van de dieren en het samen doen, besloten we een kippenplan te maken. Maar bij een kippenplan hoort een goede huisvesting. Dat hadden we dus niet. Ook maakte de vogelgriep duidelijk dat het belangrijk is om een overdekte ren te hebben. De hete zomer en de kans op bloedluis maakt allemaal nog duidelijker dat een "waaibomenhouten"-hok geen optie echte is. We zijn gaan struinen op internet en facebook maar konden niets vinden wat, vooral mijn, smaak was. We wilden graag iets anders dan anders. Bij toeval kwam ik een hele leuke pipowagen tegen voor katten. Ik nam contact op met de maker en na overleg bleek alles mogelijk te zijn.

Door Boyd en Jeanette van den Berg

De binnenkant van het dak met voldoende ruimte om door vocht uit te kunnen zetten.

Zijaanzicht.

Ventilatiegaten met gaas.

Het gaas is afgewerkt zodat kippen zich niet kunnen verwonden.

Een Pipowagen als kippenhok...

Ik ben, op afspraak, langs gegaan en heb overlegd wat mogelijk was. Thuis hebben we onze wensen nog verder uitgewerkt en een bestelling geplaatst. Het was wel even wachten tot hij geleverd kon worden, maar dat was niet zo erg want de overdekte ren moest ook nog gebouwd worden.

Ons verlanglijstje voor de pipowagen zag er als volgt uit:

- Duurzaam hout (gerecycled steiger hout).
- Dik hout om zo te isoleren tegen kou en hitte.
- Raampjes met gaas om te ventileren.
- Goed af te sluiten voor roofdieren.
- Makkelijk schoon te maken doordat het dak eraf kan.
- Van de grond geplaatst door middel van de wielen.
- Een kleine overkapping (vooral handig als hij gewoon in de tuin staat en het niet in kan regenen).
- Het hok goed kunnen schrobben zonder dat het hout beschadigt.

Maar het allerbelangrijkste: iets anders dan anders!

En dat is wel gelukt in de vorm van deze pipowagen.

Vooraanzicht.

En met een likje verf zag 'ie er heel anders uit.

Voldoende ruimte zodat de deurtjes door vocht kunnen uitzetten.

Door de wielen is er ruimte onder het hok.

Winterweetjes

Ook bij lagere temperaturen in de winter gaan bloedluizen gewoon door met eitjes leggen. De bloedluizen zelf sterven bij vorst, maar de eitjes overleven die! Die komen uit zodra de temperatuur in de lente weer begint te stijgen.

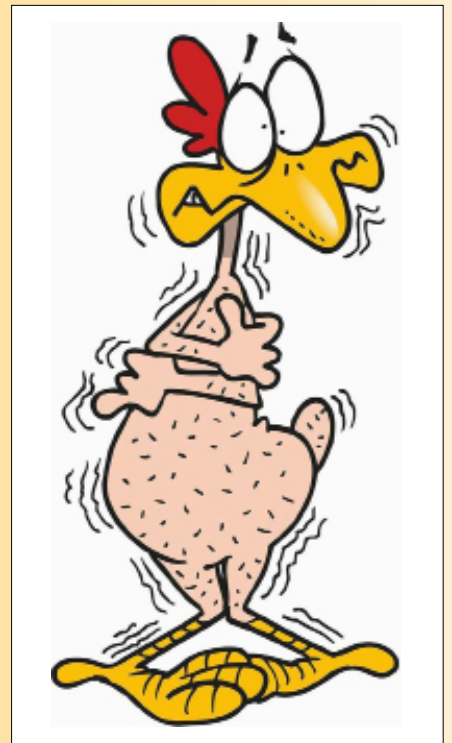
Daarom is het belangrijk ook in de winter het kippenhok te controleren op bloedluis, om te voorkomen dat je in het voorjaar ineens een explosie krijgt, wanneer alle eitjes massaal tegelijk uitkomen.

Door de redactie

Kippen kunnen uitstekend tegen zelfs enorme kou. Ze zijn winterhard en hebben geen enkele behoefte aan truien of andere kunstmatige warmhouders! Ook sneeuw vormt geen probleem. Zelfs bij strenge vorst bevriezen de poten en tenen nog moeilijk. Dit komt door het tegenstroomprincipe in de bloeddoorstroming van de vaten naar de poten toe. De warmte wordt hier uitgewisseld en zorgt, dat de tenen en poten niet snel bevriezen. Zorg wél voor voldoende strooisel in het nachthok en het is zaak om het nachthok tochtvrij te houden!

Water bevriest in de winter. Het regelmatig verversen is natuurlijk het best. Als dat niet kan kun je bevriezing voorkomen door wat suiker of zout in het water te doen. Pas op met zout, want dat tast de nieren aan! Ook kun je een warmteplaatje onder de drinkbak zetten. Maar vaak is het niet mogelijk zover met een snoer te komen. Voor kleine aantallen kippen zijn verchromde hondendrinkbakken handig. In de winter omdraaien, een tikje en het ijs is eruit. Niet lui zijn en wat water op het ijs gieten! Want dat gaat drijven en dan kunnen de kippen niet drinken!

Wat moet je standaard als kippenhouder in het medicijnkastje hebben staan?

Er gebeurt altijd iets onverwachts...
En in het weekend is een dierenarts
vaak onbereikbaar.
Je zit met je handen in het haar...!
Zorg daarom dat je de primaire zaken in
huis hebt!

Wat je voor noodgevallen standaard in je medicijnkastje moet hebben staan:

Baycox, tegen coccidiose (vloeistof door het drinkwater).
Doxycycline (Soludox), tegen snot en oogaandoeningen
(poeder door het drinkwater).
Flubenol, tegen wormen (poeder door het voer).
Daktarin, tegen schimmel (creme).
Insecticide als 404, tegen veerluis en kalkpoten (spray).
Diatomeeënaarde, tegen bloedluis (poeder).
Vitamine E, tegen draainek.
Selenium, tegen draainek.
Vaseline, tegen kalkpoten.
404, tegen veerluis en kalkpoten (spray).
Dettol of Betadine, als ontsmetting.
Doxycycline (op wsp-basis), tegen snot (geel poeder door het
drinkwater).
Blauwspray of Chlor-tetraspray, (wondspray om wonden te
ontsmetten).
Dasty tegen bloedluis (om nachthokken in te spuiten).

Je hebt een zieke kip... En je moet dwangvoeren...

Is een kip om wat voor reden dan ook niet lekker, dan zit deze vaak 'dik/opgeblazen' en is wat afwezig.

Een kip is een prooidier, en pas als het niet meer gaat vertonen ze afwijkend gedrag. Kippen stoppen vaak met water en voeropname als ze ziek zijn, vermageren snel, daarom moet meestal overgegaan worden op dwangvoeren om uitdroging en verlies van mineralen tegen te gaan.

Jaja... dwangvoeren...

Als je het leest lijkt dat zo eenvoudig...

Er is altijd een kipje, waar je een bijzondere band mee hebt. En juist die liep wat trager.

Bij controle bleek, dat ze graatmager was. Zó graatmager, dat het reddeloos leek... Coccidiose? Wormen? Verdere inspectie leerde, dat ze een ontsteking achter in de bek en hals had, waardoor ze voer niet meer kon doorslikken. Geen pokken/difterie, het leek er gezien de gele massa wel op, maar was het niet.

Door de ontsteking was er veel taaie slijmvorming. Ze wilde energiek eten, maar deed daarna haar kop omlaag, schudde, en alles was er weer uit.

Met een cocktailprikkertje haalde ik zoveel mogelijk ontstekingsmateriaal eruit. De ontsteking, wellicht door iets scherp door te slikken waardoor er een wond ontstond, was zo groot, dat ik daar dieper in de keel niet aan durfde te beginnen.

Dus direct naar Galluvet in Lummen, dé kippenspecialisten! Liesl Van Trappen haalde zoveel mogelijk van het ontstekingsmateriaal met een pincet uit de keel. Beiden dachten we, dat het diertje het niet zou overleven. Een bijzonder kleine kans...

Dus dwangvoeren...

Waarmee dan? Met een spuit en een sonde.

Leuk... maar hoe?

Nou, da's toch simpel?

Je neemt eerst gewoon wat kuikenmeel. Mengt dat met wat water, de inhoud van een ei erbij, een suikerklontje en wat kattenpate erin, medicijnen en/of pijnstillers toevoegen. Een beetje het hele prutje mengen en dan de boel in een glas en het daaruit opzuigen in de spuit, sonde op de spuit en aan de slag...

Door de redactie

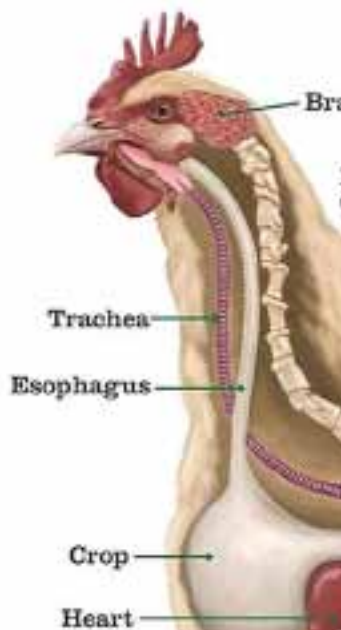
Je hebt een zieke kip... En je moet dwangvoeren...

Leuk, maar klontjes meel en stukjes pate verstopten de spuitmond, de sonde vloog eraf en ik zat onder de smurrie. Na schone kleren te hebben aangetrokken doe je het anders. Want gewoon mengen van droog en nat werkt niet. Dus eerst droog, dan pas nat. En de blender erbij. Eerst het kuikenmeel zeven, dan de kattenpate in de blender, dat zeven (niet omgekeerd, want dan is de zeef nat en kun je het meel niet meer zeven), en dan het gezeefde meel met de gezeefde kattenpate, met de inhoud van een ei, een suikerklontje, de medicijnen (Soludox als anti bioticum en Exflow tegen slijmvorming) en wat water in de blender. En dat weer opzuigen via de sonde(!) in de spuit.

Ja, en dan die sonde in de snavel...

Kip op schoot, en de snavel open. Met één hand doe je de snavel met duim en wijsvinger open. Dan breng je de sonde in. Ga met het slangetje van de sonde langs de zijkant van de bek, naast het luchtgat.

Het luchtgat is dat piepkleine gaatje net achter de tong, daar mag in geen geval vocht of voedsel inkomen, anders stikt het dier.

Een kip heeft geen strottenhoofd, van de snavel tot in de krop is de keel een open 'pijp'.

Ga dus langs de zijkant(!) van de keel, NIET in het midden waar de luchtpijp zit en je de longen volspuut!

Trek de kop van de kip wat naar boven, zodat de sonde makkelijker door de keel in de krop komt.

De eerste keer is vreemd, maar al snel raak je geroutineerd!

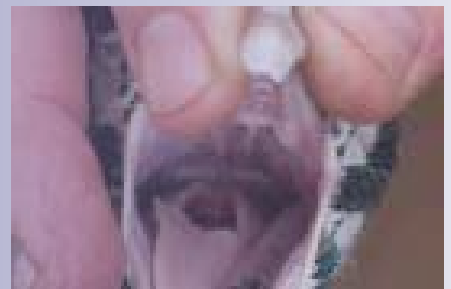
Het kipje was taai! Luisterde naar geluiden, maar werd wel steeds apathischer. Tegen de verwachting in bleek ze ochtend na ochtend nog steeds te leven.

Het voer werd verteerd, maar de slijmvorming kreeg ik niet onder controle, zelf eten ging en deed ze niet.

Na twee weken heb ik haar uit haar lijden verlost.

Druk de sonde goed op de spuitmond!

Als pijnstiller mag een volwassen kip 2 maal daags 250 mg/liter water paracetamol hebben, gedurende maximaal drie dagen.

Dwangvoeren

Wat is dwangvoeren?

Het woord zegt het eigenlijk al, dwangvoeren is eigenlijk niets anders dan voer onder dwang naar binnen brengen.

Dwangvoeren doe je alleen als het echt nodig is.

Het is in eerste instantie vooral bedoeld om het dier op krachten te laten komen, zodat het net dat duwtje in de goede richting krijgt. Vogels in het algemeen, maar zeker ook kippen die ziek zijn, stoppen al snel met eten en drinken. Daardoor worden ze nog zieker en lustelozer. Daarom is het goed om naast medicatie ook extra vocht en voeding met eventueel vitaminen onder dwang toe te dienen. Normaliter pakt het dier dan zelf binnen enkele dagen de draad weer op en gaat weer eten en drinken.

Wanneer is dwangvoeren nodig?

Kippen die ziek zijn en niet willen of kunnen eten, en medicijnen krijgen (en dus nog kans maken op herstel) kunnen ter ondersteuning onder dwang worden gevoerd om ze weer zelf aan het eten en drinken te krijgen en om ze energie te geven.

Zet ook als je gaat dwangvoeren altijd een bakje eten en drinken bij de kip neer, en probeer wat verschillende dingen uit, die de kip mogelijk lekker kan vinden, om het zelf eten te stimuleren.

Als je de kip zelf aan het eten kan krijgen verdient dat natuurlijk de voorkeur.

Stop de kip niet vol met ongezond of raar voedsel, omdat ze dat misschien wel lekker vindt, het gaat om een kip die niet in orde is, en die dus normale voeding(!) nodig heeft.

Wanneer voert men niet onder dwang?

Dwangvoeren doe je tijdelijk, en ga daar niet eindeloos mee door. Als er geen verbetering is, en het niet positief blijkt te werken, is het goed om erover na te denken wat wijs is om te doen.

Je kunt wel voer in een kip stoppen om te helpen om de broodnodige voedingsstoffen binnen te krijgen, maar dan moet de kip dat wél verteren.

Op zich is er de stelregel, dat als er wat uitkomt, er ook wat is ingegaan. Als er mest of ontlasting geproduceerd wordt zonder dat er onder dwang wordt gevoerd, dan wordt er door de zieke kip nog voer opgenomen!

(Worden de gewone hoopjes ontlasting opvallend groen, dan kan dat er op duiden dat er niet meer gegeten wordt. Het is voornamelijk gal wat de ontlasting groen kleurt).

*Door
Monique de Vrijer*

*Uit Kippenforum
(bewerkt).*

Dwangvoeren

Ook de krop is een belangrijk punt! Voel voor er onder dwang wordt gevoerd altijd (voorzichtig) of de krop gevuld is of niet. Is dat het geval dan wordt er gegeten of is er gegeten! Een gevulde krop moet op den duur leeg raken. Voer je onder dwang, maar leegt de krop niet, dan staat de spijsvertering stil of er is een kropprobleem. Dan moet je natuurlijk niet doorgaan met dwangvoeren!

Hoe geeft men dwangvoer?

Er zijn verschillende manieren om te dwangvoer samen te stellen, zoals met kuikenmeel, of een gemalen graanmengsel zoals peutervoeding (Bambix, Brinta). Naast medicijnen kunnen hier ook vitaminen doorheen worden gedaan (of iets anders wat de kip moet binnenkrijgen).

Hoe vaak en hoeveel moet er onder dwang worden gevoerd?

Het hangt een beetje van de kip af, maar bij voorkeur 2 of 3 keer per dag. Controleer de krop hoe vol die nog is. Zorg ervoor dat er een hoeveelheid in wordt gebracht die goed in de krop is te voelen. De krop niet vol maken, eerst maar eens kijken of ze een mindere hoeveelheid verteert. Want als de voeding te langzaam of niet verder gaat naar de maag zal het gaan gisten. De zieke kip wordt hierdoor nog zieker. Ook is een (te) volle krop onprettig als de kip wordt opgepakt en je (per ongeluk) tegen de krop duwt, dan wordt de inhoud naar boven gedrukt en komt het via de bek weer naar buiten. Het risico is dan dat de brei in de luchtpijp terecht komt en de kip stikt.

Als de inhoud verteerd is, en de krop leeg, dan kun je nogmaals voeren. Is de krop niet leeg, voer dan nog niet bij. (De krop hoeft niet continu gevuld te zijn).

Vocht toedienen.

Het is naast voeding ook belangrijk om vocht toe te dienen. (Er van uitgaande dat de kip niet eet of drinkt). Dat kan op meerdere manieren. Als men dwangvoer klaar maakt kan al veel vocht aan het voer worden toegevoegd zodat de kip ook vocht binnen krijgt.

Is warmte van belang?

Naast het geven van voldoende vocht en voeding kan een zieke kip ook heel veel baat hebben bij warmte. Zet zieke kippen bij voorkeur warm! Kippen hebben een vrij hoge lichaamstemperatuur en warm blijven kost veel energie. Als de kip warmte wordt gegeven heeft deze minder voer en energie nodig om zichzelf warm te houden. De voeding kan dan worden gebruikt om te genezen.

Dwangvoeren

*Kou en vocht... het is dé tijd van virussen!
Juist met kou zijn kippen kwetsbaarder.*

In de afgelopen weken waren er al tal van meldingen van snot, IB en ILT én bloedluis! Steeds meer kippen krijgen snot. Je denkt dat het een verkoudheidje is... NOT! En bloedluis is in de winter niet weg! Alleen minder actief. Bent u van bloedluis af? Vergeet het maar! Bloedluizen zijn alleen minder actief, maar bij lagere temperaturen in de winter gaan ze gewoon door met eitjes leggen. De bloedluizen zelf sterven wel bij vorst, maar de eitjes overleven die! Die komen uit zodra de temperatuur in de lente weer begint te stijgen. Daarom is het zo belangrijk ook in de winter het kippenhok te controleren op bloedluis, om te voorkomen dat je in het voorjaar ineens een explosie krijgt, wanneer alle eitjes massaal tegelijk uitkomen. Bloedluizen zijn meedogenloze sluipmoordenaars! Door een grote uitbraak kan een kip in enkele nachten compleet leeg worden gezogen! Snot, bloedluis... In het begin merk je het niet eens... Sommige niezen, zijn wat trager, hebben wat vochtige ogen of een opgezwollen kopje... of wat bleke kopjes... er zitten er wat in elkaar... en plotseling liggen er dood... Op internet en FB zijn goed bedoelde adviezen te vinden, vaak goed, vaak ook niet, en soms zelfs helemaal fout! Telkens weer zie ik dezelfde vragen met foto's langskomen. Daar word ik soms weemoedig van. Want:

IK KAN HET NIET VAAK GENOEG ZEGGEN!

Juist om liefhebbers te helpen is door een aantal in pluimvee gespecialiseerde dierenartsen en idealisten het boek "Kippenziekten & Aandoeningen" (met meer dan 1.000 foto's!) geschreven!

Zodat je tijdig symptomen kunt herkennen en kunt zien of er iets mis is! Letterlijk alles is op een rij gezet! Mét de nieuwste én juiste informatie. ALLE(!) ziekten en aandoeningen die kuikens of een kip kunnen krijgen worden beschreven. Oók de bestrijding van bloedluis!

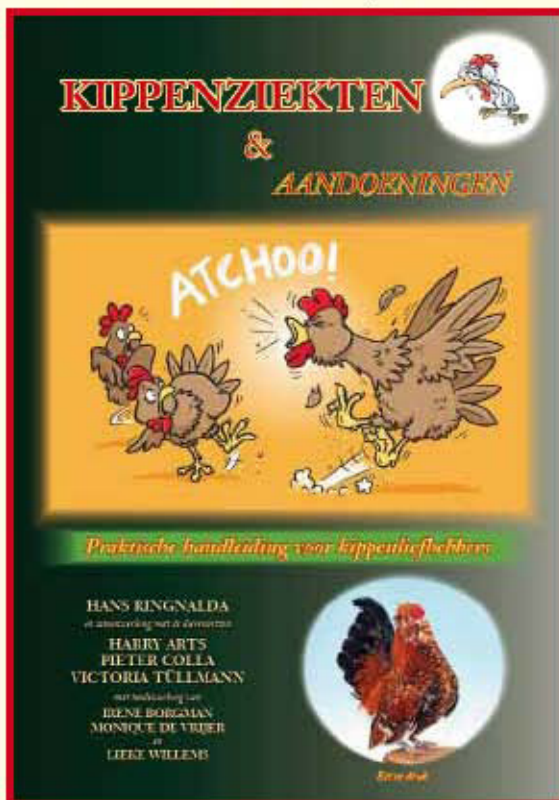
Herken op tijd de symptomen!

De uitgebreide Quickscan, met pakweg 50 ziekte-symptomen, mét daarvan de oorzaken, is daarbij een grote hulp! Maar vooral: wat je ZELF (nog) kunt doen! Wat écht helpt, minder helpt en wat fabeltjes zijn! Geen hokus pokus middeletjes die op internet worden aangeraden en nauwelijks of niet helpen... maar to the point!

Dierenartsen hebben meestal geen pluimvee in hun opleiding gehad...! Gelukkig schaffen die het boek zowel in NL als B dan ook aan! Iedere liefhebber die het al in huis heeft kan u vertellen, hoe waardevol dit boek is. Velen hebben door dit boek al kippen kunnen redden door tijdig symptomen te zien! Wees voorbereid! Kijk op www.avicultura.eu!

Wie haalt het in z'n hoofd om een boek over kippenziekten te schrijven?

160 pagina's, met meer dan 500 foto's!

Uitgangspunt van de auteurs was een vraagbaak te maken voor iedere kippenliefhebber die beknopt en to the point moest zijn, maar bovenal: *leesbaar!*

En... daar is dit team specialisten volledig in geslaagd!

Afkomstig uit verschillende disciplines hebben zij veterinaire kennis, kennis over voeding en kennis uit de praktijk met tal van adviezen samengebracht.

Vrijwel alle ziekten die bij kippen kunnen optreden, het voorkomen daarvan, het herkennen van de symptomen en de behandeling worden uitvoerig beschreven.

Dit boek is primair bedoeld voor fokkers en liefhebbers, mensen met slechts geringere aantallen kippen. De auteurs hebben getracht hen een zo eenvoudig mogelijk handvat te bieden. Hen te helpen met het zoeken naar de mogelijke oorzaak van een probleem, te helpen met adviezen.

Duidelijke foto's van specifieke aandoeningen die bij kippen optreden, de ene nog illustratiever dan de andere, verduidelijken de tekst.

Dit is een boek van maar ook vóór kippenliefhebbers!

Een meesterwerk op pluimveegebied!

Uit reacties, met name op social media over optredende gezondheidsproblemen bij kippen, blijkt dat liefhebbers de symptomen van veel ziekten niet kennen. Steeds weer kwamen en komen dezelfde problemen en vragen voorbij. Dat geldt niet alleen voor complexere (door een dierenarts) te diagnosticeren aandoeningen, maar ook voor die, die eenvoudiger zelf zijn te herkennen. In de meer dan 50 jaar actief fokken met kippen werd ook de auteur met tal van problemen geconfronteerd. Een professioneel, bijdetijds en veterinair verantwoord boek (op internet zie je door de bomen het bos niet meer) was niet te vinden. Daarom nam hij het initiatief om zo'n boek dan maar zelf te gaan maken... Maar een boek over ziekten schrijven doe je als niet-dierenarts, ondanks jarenlange ervaring met kippen, niet zomaar even... Daarom verzekerde hij zich van de hulp van de specialisten bij uitstek, de dierenartsen Harry Arts (NL), Pieter Colla (B) en Victoria Tüllmann (B).

KIPPENZIEKTEN & AANDOENINGEN is geschreven door Hans Ringnalda in samenwerking met Harry Arts, Pieter Colla, Victoria Tüllmann met medewerking van Irene Borgman, Monique de Vrijen Lieke Willems.

Door de toenemende populariteit van kippen als huis- en hobbydieren worden gezelschapsdierenartsen steeds vaker geconfronteerd met een zieke kip op het spreekuur.

De geneeskunde van hobbypluimvee maakt echter maar een klein deel uit van de studies voor dierenarts gezelschapsdieren en landbouwhuisdieren. Het soort problemen die bij hobbykippen worden gezien en de veterinaire zorg die door de eigenaren wordt gevraagd vergen een andere benadering.

Lieke Willems, verantwoordelijk voor de samenstelling van hobbydiervoeders bij Havens, schreef het hoofdstuk over voeders en Irene Borgman van "De Baroen" het hoofdstuk over kruiden als additieven. Ook mocht worden geput uit de waardevolle bijdragen van Monique de Vrijer op Kippenforum, over wat te zien is aan kippenmest en over het dwangvoeren van zieke dieren.

Dit boek is zeker voor gezelschapsdierenartsen, die niet zijn gespecialiseerd in pluimvee, en ook voor paraveterinair een uitstekend hulpmiddel.

In de vormgeving, maar ook door zijn 'humor met een knipoog', is de hand van Ringnalda weer duidelijk te herkennen.

"Kippenziekten & aandoeningen", als initiatief van deze 'wandelende encyclopedie' in onze liefhebberij, is met recht een meesterwerk te noemen!

Een aanrader voor elke kippenliefhebber!

Zie: www.avicultura.eu

Mijn kinderdroom...

Als kindje van 4 wenste ik me niets liever dan een paar kippen. Ik was altijd al een kind dat gek was op dieren. Op school was ik niet echt happy en thuis speelde ik het liefst lekker alleen met Lego. En dan het meest met de manege en de boerderij. Later mocht ik een huisdier.

Maar een kip zagen mijn ouders echt niet zitten, dus kreeg ik konijntjes en een vogeltje en zorgde daar ook altijd goed voor. Ik vond het heerlijk om buiten te zijn en overal waar we kwamen zocht ik dieren op. Dat maakte me gelukkig!

Toen ik een jaar of 6 was hadden we kennissen met heel veel kippen. Je hoeft dus ook niet te raden waar ik te vinden was als we daar op bezoek waren... Juist, in de kippenren!

Op een dag in de zomer kwam mijn moeder thuis met een klein kuikentje. Het was verstoten door de moeder en ik mocht het grootbrengen zodat het later teruggeplaatst kon worden bij de andere kippen. Wat was ik blij! Er werd meteen geklust en van alles gemaakt om het voor het beestje zo fijn mogelijk te maken. Wekenlang was ik dolgelukkig en helemaal verliefd. Maar toen brak de tijd aan dat het inmiddels halfwas kipje terug moest naar onze kennissen. Ik was er echt verdrietig van en had me voorgenomen zo vaak mogelijk op bezoek te gaan. Maar helaas ging dat heel anders. Toen ik vroeg hoe het met het kipje ging, bleek hij er niet meer te zijn. Het was een haantje en het kon niet blijven... Wat ze met hem hebben gedaan wil ik niet weten. Hadden ze hem mij maar teruggegeven dacht ik...

Toen ik ouder werd ben ik blijven vragen en zeuren om kippen, maar helaas zonder resultaat. Mijn ouders zagen het echt niet zitten. Toen brak de tijd aan dat ik op een flat ging wonen... Helaas kon ik daar ook geen kippen houden. Een paar jaar later kochten we een huis met een kleine tuin. Weer deed ik jaren mijn uiterste best om kippen te mogen houden, maar mijn toenmalige man wilde het echt niet en moest niets van kippen weten.

*Door
Suus Kokkelmans*

Mijn kinderdroom...

Tijden veranderen. In de wintermaanden wonen wij inmiddels samen met onze 4 kinderen in een stadswoning midden in het centrum van de stad. In de zomermaanden brengen wij onze tijd door op een camping midden in het bos. Weer niet de ideale situatie om kippen te houden. Ons huis is groot maar heeft geen tuin. Wel een ruim dakterras maar daar maakten we nooit gebruik van. Toen kwam het idee...

Waarom geen kippen op het dakterras? Iedereen verklaarde me voor gek! Ze zagen allemaal 'beren op de weg'. Ik bleef positief. En samen hebben we een plan bedacht hoe we dat konden realiseren. Amerikaanse Zijdehoenders, USA's, wilde ik graag. We maakten twee hokken en een ren onder het afdak. Daar hebben we een plek met zand gemaakt waar de kipjes lekker in kunnen badderen en scharrelen. De ren staat altijd open, waardoor de kippen alle ruimte hebben en over het hele dakterras kunnen fladderen en scharrelen. We hebben een zandbak, schommel en Chicknicktafel voor ze gemaakt waar ze gretig gebruik van maken.

Wanneer we beneden in de keuken aan tafel zitten, dan kijken de kipjes gezellig mee door de lichtkoepel. Van beneden is dat een prachtig gezicht. De burens konden hun oren niet geloven toen ze kippen hoorden midden in de stad. Gelukkig vinden ze het leuk en hebben ze er geen problemen mee. Het schoonhouden is wel meer werk dan bij een normale kippentuin. Twee keer per week spuit ik alles schoon en zeef ik alle zand in de ren. Zo blijft altijd alles netjes en schoon.

Ik ben super happy met mijn kipjes en had nooit verwacht dat het nog zo veel leuker zou zijn dan ik altijd al dacht. Ze brengen me rust, vreugde en humor en ik kan met recht zeggen dat ik een ander mens ben geworden sinds ik mijn kippen heb. Ook mijn omgeving beaamt dat. Voor mij is het een droom die is uitgekomen. En hopelijk stopt het nooit meer!

Benieuwd hoe wij in de zomer met de kippen op een camping leven? Ook dat is een heel verhaal! Dus stay tuned! Ik zal jullie op de hoogte houden. Je kunt mijn leven met kippen ook volgen op Facebook (@susieschicks), Instagram (@susies_chicks) en YouTube (Susie's Chicks).

René Philippe Henri Delin (2)

Bassettes in verschillende kleurslagen.

In de historie waren er vele artiesten die pluim-vee schilderden. In België was de bekendste René Delin.

Juul Lauwers, dé kenner van Delin, beschrijft zijn werk, geïllustreerd met meerdere nog nooit gepubliceerde afbeeldingen. Het eerste deel verscheen in De KippenLiefhebber nummer 2.

*Door
Juul Lauwers*

Vele illustraties voor voederbedrijven, uitgevers en verenigingen waren van Delin

Voor de dierenvoederindustrie maakte hij affiches en publicitaire panelen o.a. voor Schepkens-Gembloux, Paraiso Arenys de Mar Spanje, Zeelandia - Antwerpen, Sparenberg enz.

Ukkelse, Watermaalse en Antwerpse Baardkrielen.

Delin (2)

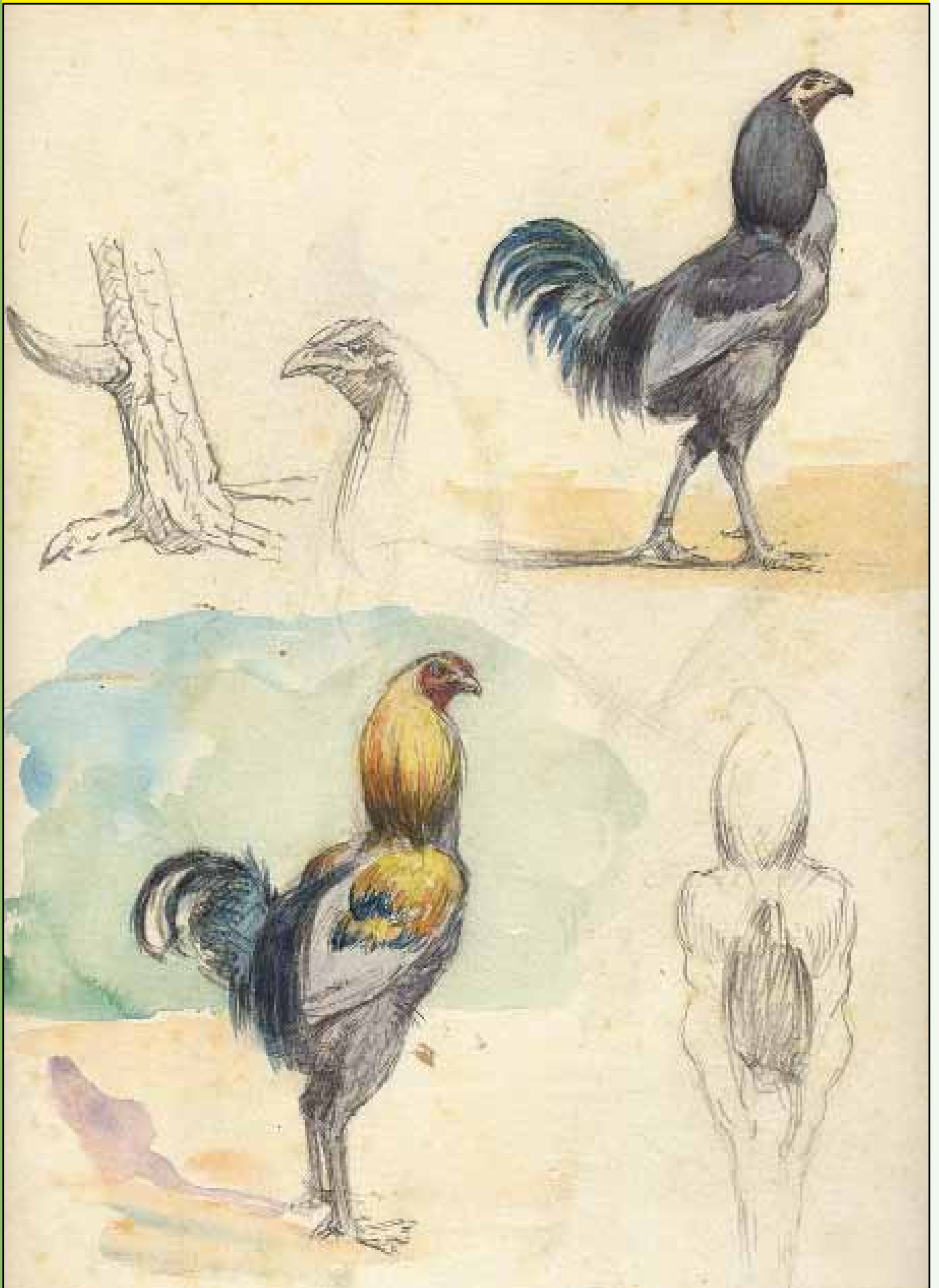
Olieverfschilderij van een witte Ukkelse Baardkrielhen (1937).

Ook voor prijskampen van grootvee, paarden, honden, katten en landbouwprodukten maakte hij affiches en diploma's. Op de catalogus van de hondenvereniging Société Royale Saint Hubert Bruxelles 1938 prijkt een prachtige Sint Hubertushond geschilderd door Delin.

Langstaart (1920).

Defin (2)

Studie van Belgische vechters (uniek document).

Studie van Belgische vechters (uniek document).

Defin (2)

Publicitaire tekening voor legkippen.

Een enkele keer maakte hij houtsnijwerk. De affiches die hij maakte voor de afdeling neerhof op de werldeftoonftelling voor Zeevaart, koloniën en Vlaamse kunst te Antwerpen in 1930 en voor de afdeling neerhof op de algemene werldeftoonftelling in 1935 te Brussel zijn pareltjes.

Op deze affiches en tevens op de kapt van de katalogus ftaan refpectievelijk een Belgifche vechter en een Mechelfe koekoek afgebeeld.

Delin (2)

Reclame voor sigaren, 1925.

Ontwerp voor een affiche voor kippenvoer van Zeelandia.

Affiche deuxième congrès mondiale d'aviculture Barcelona, 1924.

Voor het wereldpluimvee-congres in 1924 in Barcelona ontwierp Delin de affiche. Voor de reisduivenwereld schilderde Delin prijsduiven en maakte hij diploma's. Delin tekende allerlei neerhofdieren voor uitgevers van boeken en tijdschriften, o.a. voor de boeken van Emile Carpioux, Alex Moureaux, Victor Pulinckx-Eeman, Frans Van Hout, Dr J. Lahaye, Alfred Keymeulen, Oscar Dresse, Ornito, Mundo Avicola, La Vie Rurale, Chasse et Pêche, het ministerie van landbouw, de Belgische standaarden voor neerhofdieren enz.

Kraaiende Antwerpse Baardkrielhaan op een tentoonstellingsaffiche, Brussel, 1908.

Vorbereidende tekening voor een affiche voor de Sussexclub de Belgique, 1950.

René Philippe Henri Delin (3) volgt in *De KippenLiefhebber* nummer 4, maart 2021.

Kip -berichtjes

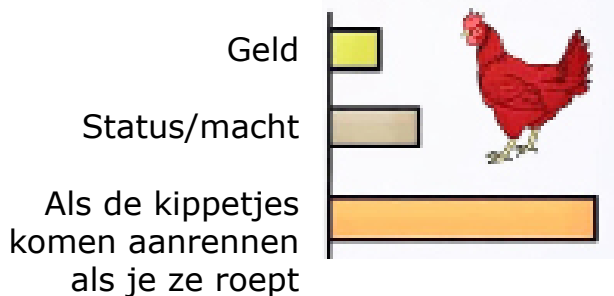

De nieuwe Ei-phone...
(Foto: Fon Miguel).

Je kunt kant en klaar behang kopen...
maar kippenhouders zijn creatiever...

Wat geeft mensen een gelukkig gevoel?

Houdt u niet van gebraden kip?
Dan is de vegetarische kip van popcorn
wellicht wat voor u...!

Het lot van degenen, die bij hun burens
altijd klaagden over hun kippen...

3x wit... Maar... wit is toch wit?

Rassen en bastaarden, fokkers en vermeerderaars

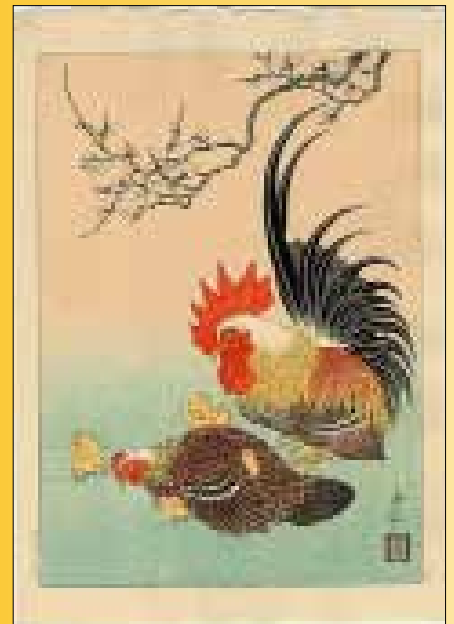
Een koekoekkleurige Brahma.

Rassen zijn in soms honderden jaren ontstaan en door selectie gecultiveerd. In Europa maar vooral in Azië. Met al hun bijzondere kenmerken.

Met kuif, baard, voetbevedering, lange of korte poten, lange staart of bolstaart, een bijzondere kleur of tekening enz.

Zo zijn er de reuzen, de Brahma's, afstammelingen van de uit China afkomstige Shanghai's, en kleintjes, zoals de Chabo met korte pootjes, een Japans cultuurmonument.

Door de redactie

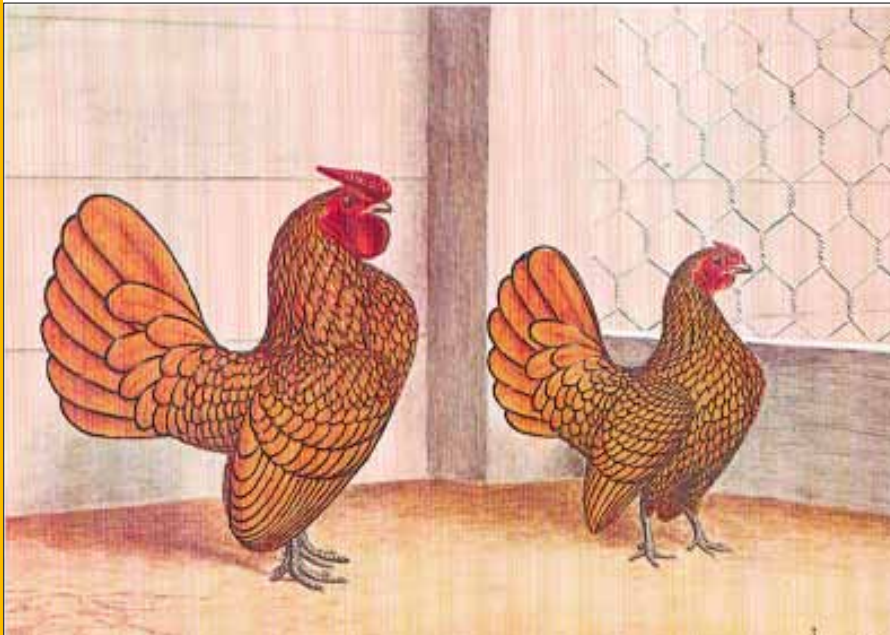
Een historische Japanse afbeelding van Chabo's.

Een geel blauwstaart Chabo met baard (Foto: Brenda van Rijnsbergen - Lam).

Rassen en bastaarden, fokkers en vermeerderaars

Maar ook rassen met een bijzondere tekening. Zoals de (goud-, zilver- en citroen-) zwartgezoomde Sebrightkrielen.

Of de Sabelpootkrielen, die vooral bekend zijn om hun porseleinkleur, warm goudgeel met zwarte en witte lovertjes. Of de oeroude Sultanhoenders.

De historische bakermat van de sierpluimveehouderij was in Europa Engeland. Nadat zo'n 170 jaar geleden de eerste hoenders uit China naar Europa kwamen werden die gekruist met inheemse rassen. Entwisle werd schatrijk door er dwergvormen van de maken, zoals de Brahmakrielen. En sir John Sebright creëerde de Sebrightkrielen.

Een nieuw ras creëren was in de historie een geliefde bezigheid. Meestal stond daarbij het nut voorop, eieren, of vlees. Na de import van Shanghai's uit China ontstonden de Barnevelders en de Welsumers, gefokt om hun bruine eieren. Over hoe die er qua kleur en tekening uit moesten zien ontstond regelmatig 'gedoe'. Zo gingen boeren op de Veluwe elkaar met hooivorken te lijf. Waarom?

Een Sultanhaan.

Porseleinkleurige Sabelpootkrielen.

Rassen en bastaarden, fokkers en vermeerderaars

Omdat de ene groep vond dat een Barnevel-der enkelgezoomd moest zijn, en de andere groep vond dat ze dubbelgezood moesten zijn.

Als je tegenwoordig een nieuw ras wilt maken dan doe je dat met een vooropgezet doel, met kennis van de genetica, waardoor iets waardevols nieuws kan worden toegevoegd. Dat lukt echter, door de vele rassen die er tegenwoordig al zijn, zelden.

Van elk ras is er een rasbeschrijving, die is opgesteld door een standaardcommissie, met in detail hoe een ras eruit moet zien. Zo'n beschrijving wordt gemaakt als een ras wordt 'erkend'. Die erkenningsprocedure is gebonden aan regels, die door pluimvee-organisaties zijn opgesteld.

Een nieuw ras moet minstens in drie kenmerken afwijken van een al bestaand ras. Bijvoorbeeld met een andere kam, een lange staart of een andere type, het silhouet.

Een voorbeeld van een nieuw ras is de Schijndelaar, met een uitbundige staartpartij (van de Sumatra's), maar met nog een andere bijzondere eigenschap (van de Araucana's): ze leggen groene eieren.

Zo'n 50 jaar geleden hielden de fokkers in Europa zich vooral bezig met het verdwergen van grote rassen. Dat gebeurde door te kruisen met de oorspronkelijke dwergassen zoals de Chabo's, Javakrielen, Cochinkrielen of Sabelpootkrielen. Van vrijwel elk ras is er ook een dwergvorm, maar van de oorspronkelijke kriellrassen is er geen grote vorm.

De interesse van fokkers veranderde daardoor. Velen begonnen met het maken van een nieuwe kleur in een ras. Rassen werden geïmporteerd, de wereld werd kleiner. Het overbrengen van een kleur van het ene op het andere ras, of het maken van een volstrekt nieuwe kleur door een andere genetische combinatie te componeren. Maar ook daar komt langzamerhand een eind aan, in vrijwel elk ras zijn er nu tig kleurslagen, voor elck wat wils.

En weer veranderde de interesse. In de laatste 20 jaar worden vooral kenmerken van het ene ras naar het andere overgebracht, zoals zijdevederigheid, krulvederigheid en naakthals.

Een blauw roodgeschouderd zilverpatrijs Wyandottekriel, de dwergvorm van de Wyandotte. (Foto: Remke Van Der Heide).

Een zwart witgeparelde naakthals Hollandse kriel.

Rassen en bastaarden, fokkers en vermeerderders

*Krulvederige Cochinkriel.
(Foto:
Frea Janmaat - Ton).*

De argumentatie daarvoor is, dat deze kenmerken niet diervriendelijk zouden zijn. Daar trekken fokkers en liefhebbers zich niets van aan. Na krulvederige en zijdevederige Cochinkrielen, die nog wel werden erkend, kwamen er krulvederige Brahma's, krulvederige zijdevederige naakthals Zijdehoenders. En Satins (gladvederige 'Zijdehoenders'), al of niet ook krulvederig of met een naakte hals. En sinds kort naakthals Hollandse krielen. Al deze creaties zijn met een vooropgezet doel gemaakt, en in de liefhebberswereld niet aan te slepen.

Voorals in Azië zijn er nog rassen, die in de westerse wereld onbekend zijn. De laatste rassen die werden 'ontdekt' en naar

het westen kwamen waren de Cemani's, een kip met zwart vlees als de Zijdehoenders en de Serama's, het kleinste kipje.

Daar is de standaardcommissie niet blij mee en erkent deze variëteiten dan ook niet. Dat betekent dat ze niet op een tentoonstelling mogen worden geshowd.

Krulvederige naakthals Satin. (Foto: Brandi Rowley).

Rassen en bastaarden, fokkers en vermeerderders

Historisch waren de Cemani's er al eerder, en werden in oude beschrijvingen Negerhoenders genoemd.

"Nieuw" is de Dong Tao uit Azië, gefokt voor het nut (het vlees van de poten). Ze worden verhandeld voor \$ 2.000... Maar of dit ras nu een aanwinst is....

Materiaal van een vermeerderaar.

Iets nieuws stuit op interesse. En dat betekent geld. Steeds weer zijn er 'fokkers' die massa's

dieren fokken voor de verkoop, dieren die vaak niet de goede raseigenschappen hebben. Deze 'broodfokkers' misbruiken een ras om snel geld te verdienen, vaak zonder oog voor raseigenschappen of dierenwelzijn. Liefhebbers kopen dan via marktplaats dieren van zulke vermeerderders.

Een Dong Tao.

Rassen en bastaarden, fokkers en vermeerderders

Een fokker fokt een aantal dieren, selecteert de beste om mee verder te fokken en heeft er dan wat over. **Koop daarom altijd bij een fokker!**

Een ander fenomeen is het doelloos kruisen van rassen. Het levert slechts bastaarden op, soms fraai, maar meestal niet.

Ook het zonder doel door elkaar husselen van kleuren is zinloos, het levert miskleuren op en vertroebelt de kleuren die in decennia zijn geperfectioneerd en de zuivere raslijn.

Liefhebbers broeden vaak wat eitjes uit, soms niet eens wetend wat de ouders van de kuikens zijn. Ze lopen dan tegen het probleem aan, dat de natuur theoretisch 50/50 is, maar in de praktijk grilloos is. Van de 10 kuikens 9 haantjes kan u overkomen. En dan hebben ze overvloedige haantjes, waar ze geen raad mee weten!

(Foto: Back Yard Farm Koekoekje).

Wat bezielt mensen om zonder specifiek doel lukraak rassen te kruisen, waar slechts bastaarden uit komen? Ik kwam deze post tegen:

Zijn er mensen geïnteresseerd in broedeieren of kuikentjes van mijn gemixte ren?

(Pas in het voorjaar):

Haantje, Cochinkriel geelkoekoek.

Serama's, zwart witgepareld krul, bruin witgepareld (echt een hele kleine), zalm kleurkruising krul.

Cochinkrieltjes, parelgrijs, okerwitgepareld, blauw witgepareld, bobtail kleurkruising, isabel.

Sabelpootjes, citroenporselein, porselein.

Ook Orpingtons blauw en buff, ik weet alleen niet of mijn kriel haantje daarbij kan.

Kuikentje 7,50, broedei 0,50.

Fokken is leuk, maar doe het doelbewust!

Rassen en bastaarden, fokkers en vermeerderaars

Berichten om een haantje onder dak te brengen worden steeds creatiever. En soms wordt er ook een bericht gepost om raszuivere dieren onder dak te brengen.

Dit bericht werd in december op verschillende sites gepost (met de update):

Mag ik jullie voorstellen aan: Mick J.

The one and only....! Showman (nou ja, eigenlijk showgirl) in hart en nieren. Hij doet zijn naam zeker eer aan.

Deze charmeur en absolute schat is het helemaal beu dat hij de vrouwen hier moet delen met zijn broers. Nu dacht ik, laat ik nu voor Micky maar eens wat vrouwen gaan zoeken. Iedere dag zie ik hem voor de poort staan en denken... waar zijn ze nou... die meisjes... Mick, zeg ik dan, die komen niet uit de lucht vallen. Daar zal je echt wat voor moeten doen!!! Dus heb ik nu maar besloten hem daarbij te helpen.

Mick woont met zijn pappa en mamma en broers en zusje in Drenthe. En is daar uiteraard te bewonderen. Mick is 4,5 maand oud, kleur dominant wit.

Voor meer info: graag PB sturen.

Update Mick!

Niemand mag met Kerst alleen zijn...

Helaas heeft Mick zijn forever home nog niet gevonden. Meestal heb ik alle geduld van de wereld wat dit soort dingen betreft, ware het niet dat Mick afgelopen weekend door zijn broers te verstaan heeft gekregen dat 'ie maar beter kan vertrekken.

Met andere woorden, ze hebben hem diverse malen op hardhandige wijze duidelijk gemaakt dat er nu toch echt teveel mannen zijn. Ik heb me maar over het mannetje ontfermd en hem een veilig maar wel eenzaam plekje elders bij ons gegeven. Waardoor Mick nu als Remy alleen op de wereld met enige regelmaat (nog net niet met knapzak) over het erf banjert (in mijn aanwezigheid) om op zoek te gaan naar zijn forever girls. Het zou zo fijn zijn als hij een echt fijn plekje vond. We zijn ook bereid bij een fikse afstand elkaar daarin tegemoet te komen (letterlijk). Als Mick maar goed terecht komt!

Waarschijnlijk is Mick J. wel onder dak gekomen.

In De KippenLiefhebber nummer 1 besteedde ik aandacht aan het grote probleem van overtollige haantjes.

Vaak zijn dat bastaarden, of in een mixkleur. Letterlijk honderden berichten verschijnen: huisje gezocht, maar niet voor de slacht!

Maar maak jezelf niets wijs!

Hoe tam of lief ook, er zijn geen farms waar je een haantje heen kunt brengen en waar duizenden haantjes vrij kunnen rondlopen.

Nog afgezien of dat in groepen zou kunnen. 95% eindigt...

Tien? Mammientje Tien!

**Ze heet Tien en heeft haar hele leven al dieren waaronder ook kippen om haar heen.
Een bijzonder verhaal... Over hoe het begon...**

Mijn hele leven heb ik al dieren en kippen om me heen. We hebben veel verschillende rassen gehad en ook om verschillende redenen heel wat kippen opgevangen. Daardoor liep er een bonte verzameling om het huis heen.

In de zomer van 2014 had een vriendin een heel mooi Orpingtonhaantje over. En daar werd ik verliefd op... Dus die kwam bij ons wonen. Er werden ook nog 2 rasgenootjes voor hem erbij gekocht. Het haantje groeide groter en groter en werd een echte kerel, die ook wel op de dames wilde. Treden heet dat. Maar omdat hij veel zwaarder was dan de krielhennetjes was dat niet zo'n goede match.

Eén hennetje had een kaal ruggetje toen ze bij ons kwam. Ik dacht dat dat door een haan was gekomen. Op internet heb ik toen naar een oplossing gezocht. Eén advies was om meer hennen aan te schaffen. Nou, er liepen wel 25 hennen, dus dat was echt wel genoeg voor onze haan Knul. Maar de meeste hennen waren gewoon te klein voor hem. Dus in plaats van meer hennen te nemen heb ik wat kleine hennetjes weggedaan...

Een ander advies was om het hennetje een zadeltje om te doen. Maar de patroontjes die ik op internet vond waren veel te groot voor het hennetje.

*Door
Tien Lemoine - Nieland*

Tien? Mammientje Tien!

Daarom tekende ik zelf een patroontje en naaide een stoffen zadeltje voor haar. Het stoffen zadeltje beviel mij niet helemaal, want het werd nat.

Pinkie.

Daardoor werd het kale kipje heel koud. Haar huidje herstelde ook niet mooi. Kortom, ik was niet tevreden over het stoffen zadeltje.

Toevallig had ik nog een mooi stukje roze leer liggen. Daar maakte ik een mooi roze zadeltje van met stof eronder. Vanaf die tijd heet het hennetje Pinkie.

Het leer van het zadeltje beviel goed. Maar het model kon nog wel iets verbeterd worden. Dus nog een leren zadeltje voor Pinkie gemaakt.

Inmiddels was ik er wel achter dat het kale ruggetje van Pinkie niet door het treden van de haan kwam, maar het zadeltje beschermde haar huidje wel mooi. Natuurlijk kregen andere kippenvrienden dit ook te horen. Het bleek dat er meerderen waren met een hen met een kale rug. Mijn vriendin vroeg me daarom of ik voor haar ook een aantal zadeltjes wilde maken. En kort daarop kwam weer iemand vragen om een zadeltje, omdat zijn hen een gapend gat had gekregen door het treden van de haan en zijn andere hen was door de infectie van de verwonding overleden. Daarom besloot ik voor iedereen die het nodig had een betaalbaar zadeltje te maken. En zo ben ik inmiddels bekend als kippenzadeltje Mammientje Tien.

Een van de eerste zadeltjes.

20 juni 2017

Een zwarte bladzijde, maar ook een nieuw hoofdstuk in ons leven. Op deze dag is ons huisje in een paar uurtjes helemaal afgebrand. We hadden alleen nog de kleren die we aanhadden.

Onze kinderen hebben de 2 honden en 3 poezen uit het brandend huis kunnen redden. De jongste kuikens en een aquarium vol met vissen hebben het niet overleefd.

Tien? Mammientje Tien!

Er kwam heel veel op ons af. En we kregen helaas weinig hulp van instanties en de gemeente. Maar wél van mijn kippenvrienden!

Er werd een crowdfundingactie opgezet. En we kregen pakketten met spulletjes toegestuurd en van alles werd langsgebracht. Voer voor de dieren, kleding voor ons, spulletjes die we nodig hadden.

Een briefje bij een van de ontvangen pakketjes.

De tuin bij het tijdelijke adres werd met gaas afgezet en van het geld van de crowdfunding hebben we een tuinhuisje gekocht, zodat de volwassen kippen daar een hok en ren hadden.

Alle hulp was zo hartverwarmend en ontzettend lief.

Ook de vraag wanneer ik weer zadeltjes kon maken kwam.

Van de vriendin (van de eerste zadeltjes) kreeg ik geld om een nieuwe naaimachine te kopen.

Mijn 'leerboerke' stuurde mij een doos vol nieuw leer, van een buurvrouw kreeg ik o.a. naaispullen, zoals garen en dergelijke (zij had een zeilmakerij).

Twee weken na de brand was ik alweer zadeltjes aan het maken.

Na een poos moesten we uit het tijdelijke huis. Waar ga je dan heen met 2 honden, 3 poezen, +/- 30 kippen en 4 personen? Ook toen we op straat stonden wilde de gemeente niks voor ons doen.

Kippenvrienden zochten dingen voor ons uit, regelden van alles en nog wat, kwamen langs om te helpen.

De kippen die nog bij ons afgebrande huis waren moesten daar zo snel mogelijk weg.

Gekregen van de dorpingen...

Tien? Mammientje Tien!

Waar we ook zouden gaan wonen, ik wilde mijn kippen bij me houden. Daarom besloten we uiteindelijk om 2 toercaravans met voortenten te kopen en deze in onze eigen tuin te plaatsen. Nadat alle verbrande rotzooi van ons terrein af was, mochten de kippen weer terug naar hun eigen hok en tuin.

Ik had een keukentje aan de voortent om te koken. Internet en water kwamen van onze directe achterburen. Douchen en kleren wassen deden we weer bij andere dorpsgenoten. Dat is ook een voordeel als je in een klein dorp woont. Ons kent ons en als je altijd voor een ander klaarstaat, komt hulp dubbel weer terug.

Bij mooi weer sleepte ik mijn naaigerei naar buiten. Lekker tussen de kips zadeltjes maken. Maar ik zat veel binnen achter de naaimachine. Soms was het daar zo koud dat mijn vingers er pijn van deden.

We hebben 14 maanden in de caravans gewoond voor we in ons nieuwe huis konden wonen. Op 10 april 2019 mochten we in ons nieuwe huis. Dat was eerst wel wennen hoor. Omdat alle spullen nieuw, tweedehands of gekregen waren voelde het de eerste tijd alsof we een groot vakantiehuis hadden gehuurd...

Maar het was heerlijk om weer in een huis te wonen. Te kunnen douchen wanneer je wilt. Warm water uit de kraan. Tv kijken en ga zo maar door. Wij slapen beneden omdat Carl zijn gezondheid niet al te best is. En na ons avontuur van wonen in caravans wel is verslechterd.

Onze dochter volgt nu vanwege de corona online haar school. Ze wil paraveterinair (dierenartsassistent) worden.

En boven heb ik mijn naaikamer. Want het naaien van de zadeltjes gaat ook nu gewoon door.

Naaïen in de voortent...

Leer, leer en nog eens leer...

Time flies

Op facebook kwam ik het volgende stukje tegen.

Time flies, zeggen ze wel eens. Wanneer ik terugkijk op het houden van zijdehoenders, klopt deze uitspraak wel degelijk. Ik weet nog dat ik als klein mannetje maar al te graag naar "Oma kipjes" ging, met een kast van een huis en een aantal kippenhokken met destijds Groninger zilver- en goudpel en prachtige Lakenvelders, waarvan de oudste kip 16 jaar aantikte!

Tijdens mijn tienerjaren zag ik voor het eerst een zijdehoender en de liefde was aangewakkerd!

*Door
Gerard Kema*

Toen ik een jaar of 15 was (30 jaar geleden) heb ik een eerste toompje opgehaald. Zijdehoenders waren toen wit!! Oh ja, en heel zelden buff of zwart.

Oh my god, wat waren ze tam! Ze gingen overal mee naartoe tijdens de vakantie, van eigen land tot zuid-Frankrijk. Gelukkig hadden we een grote auto, want er moest minimaal 6 meter dubbeltjesgaas mee.

Elke paar jaar was er wel weer sprake van een nieuwe lichter wolbollen, maar wat waren ze moeilijk te vinden! Geen facebook oid, alleen de website van de zijdehoender bemiddelingsclub. daar kon je aangeven wat je zocht en met een beetje geluk kreeg je binnen een jaar een mailtje van iemand die kuikens had. Fast-forward naar 2020 zie je dat de zijdehoender een designer-kip is geworden. Kleurslagen zoals splash en paint, bevedering die ze frizzle of smooth noemen. Maakt allemaal niks uit. Hetgeen onveranderd is, is de liefde voor zijdehoenders. Ik vind het machtig om via facebook te zien hoeveel mensen nu silkie-fan geworden zijn en geniet elke dag weer van de foto's, ervaringen en vragen. Geniet in deze periode van elkaar en van de mooiste, leukste en liefste kippetjes.

100% origineel

- Natuurlijke dooierkleur
- Grove en natuurlijke meelstructuur
- Versterkt de natuurlijke weerstand door een hoge vitaminering
- Uitstekende prijs-kwaliteitsverhouding

grote
meelstructuur

legvoer in
korrelvorm

Green-Line® Scharrel-Meel en Scharrel-Korrel

HAVENS pluimveevoeders zorgen voor een perfecte gezondheid en een natuurlijke ei productie. Het voer is 100% compleet. Scharrel-Korrel en Scharrel-Meel zijn kerngezonde en uiterst voedzame

legvoeders met veel granen, erwten en andere hoogwaardige grondstoffen. Beide bevatten extra calcium voor een optimale eischaal. De basis voor een gezond en natuurlijk ei.

Meer weten? Kijk op www.scharrelpluimvee.nl of bel HAVENS 0478-638 238

Welk voer moet je voeren?

Korrel of meel voeren; een lastige keuze?

Regelmatig vragen liefhebbers zich af of ze beter legkorrel of legmeel kunnen voeren. De samenstelling is in veel gevallen gelijk, dus qua voedingswaarden maakt

het niet uit of de kippen korrel of meel eten. Maar wat zijn dan wel de belangrijke verschillen?

Een korte uitleg en een overzicht met de voor- en nadelen.

In een aantal gevallen is de keus eenvoudig te maken; is er namelijk veel onderlinge agressie dan is het verstandig om korrel te gaan voeren. Hierdoor is er geen selectieve opname mogelijk

en ondervang je het probleem dat de sterkste kippen eerst alle lekkere deeltjes oppikken en de zwakkere alleen nog de restjes mogen oppikken. Zo krijgt niemand een compleet voer binnen. Ook als de kippen veel buiten rond kunnen scharrelen heeft korrel de voorkeur. Anders bestaat de kans dat kippen alleen de lekkere stukjes opeten en vervolgens buiten rond gaan scharrelen naar andere lekkernijen die ook voor de nodige buikvulling zorgen. Daarnaast is meel natuurlijk veel vatbaarder voor wind.

Echter heeft meel ook zo de nodige voordelen; een grove structuur zorgt voor een betere ontwikkeling van de spiermaag en dit zorgt ervoor dat voedingsstoffen beter opgenomen worden. Hierdoor voer je in vergelijking met korrel iets efficiënter. Daarnaast zie je ook precies wat je voert en zie je ook of de samenstelling van iedere zak gelijk is.

In het schema hieronder staan een aantal belangrijkste plus- en minpunten beschreven van zowel meel en korrel:

Meel	Korrel
+ Bevordert het scharrelgedrag	+ Geen mogelijkheid tot selecteren
+ Efficiënt voeren	+ Betere controle over de opname
+ Samenstelling is zichtbaar	+ Minder morsen
+ Betere ontwikkeling van de spiermaag	- Minder scharrelgedrag
- Kans op selectieve opname	- Minder geschikt voor kleine rassen
- Kans op agressie tussen de dieren	- Meer structuur, maagkiezel bijvoeren is nodig
- Gevoelig voor o.a. wind	

*Door
Lieke Willems*

Kippen en camerabeveiliging

*Bewakingscamera's en kippen
Dat lijkt voor de leek geen logische combinatie.*

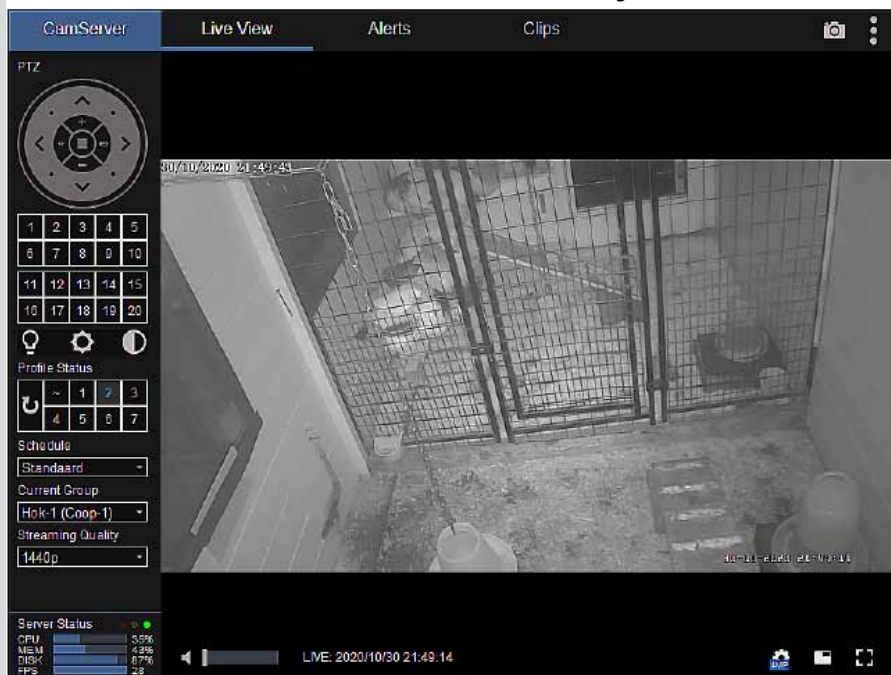
Zo was dat ook bij ons jaren geleden.
Tot we op een keer 's nachts herrie uit het kippenhok hoorden. Nu was het winter en dat nodigde nou niet echt uit om naar beneden te gaan, vervolgens naar buiten om met een zaklamp te gaan kijken. Toch maar gedaan... na enig aandringen. Er was weinig aan de hand. Een hen was van haar stok af "gevallen".

Gelukkig kwam dit niet elke nacht voor, maar net even te vaak. Want stel dat er nou toch wat aan de hand is, dan is Leiden in last.
Op een gegeven moment werd het vervelend om het warme bed te verlaten, om vervolgens in de kou en inmiddels klaarwakker voor Jan met de korte achternaam te gaan kijken. Dus dat moest echt anders.

Nu hadden we zakelijk nog een bewakingscamera op de plank liggen, dus maar eens kijken of we daar wat mee konden doen. De boel aansluiten en inderdaad, we konden vanaf de PC in het hok "kijken".

*Door
Mipani*

Smartphones bestonden toen nog niet, dus dat werd een mini laptop naast het bed. Het bed zijn we 's nachts niet meer uit geweest, als de "dames" weer eens mot hadden over de plaats op de zitstok.

Net zoals bij velen, kwam er snel na het eerste kippenhokje een tweede. Ook groeide het aantal kippen, hetgeen nog steeds ontkend wordt hier, maar dat schijnt vaker voor te komen bij kippenliefhebbers...

Kippen en camerabeveiliging

Tja, gevolg was dat ook in het tweede kippenhok een bewakingscamera moest gaan komen. Tegels uit het terras halen, kabels er onderdoor, want uiteraard kwam het hok op een andere plaats dan ik had gedacht. Typisch klusje voor de zaterdag.

En toen werd het lastig. Lastig om beide camerabeelden op één scherm te krijgen. Eén camerabeeld kon hooguit via Internet Explorer en dat was het. Dus op zoek naar software, die allebei de camerabeelden tegelijkertijd op één scherm kon laten zien. Veel keuze aan software was er niet, althans niet betaalbaar. Maar je kon er een camera bijdoen... maar dat kostte je dan weer een extra licentie, die bijna duurder was dan de camera zelf.

Met bewakingscamera's is het bijna hetzelfde als met het houden van kippen. Heb je er twee, dan wil je er eigenlijk alweer één bij, zodat je ook een volgende ren kunt bekijken. Wij hadden kleine rennen dus dat betekende twee camera's erbij. Ach, ieder zijn hobby. Ondertussen werd het camerabeeld al geïntegreerd op een website, die vooral onder kinderen populair was. Voor het naar bed moest er vaak nog even gekeken worden "of de kipjes sliepen".

Vier jaar duurde de zoektocht naar geschikte software die niet teveel kostte, waar we camera's konden bijvoegen of afhalen zonder "leeg" te lopen op licentiekosten enz.

Nu anno 2020 hebben we 16 camera's hangen en zodra er wat mis is hebben we beeld op onze smartphone van de camera die iets "gezien" heeft.

Ooit onregelmatigheden in het hok gehad?

Nee, 1x een muis die we met zijn ogen als oplichtende koplampen door het hok zagen gaan.

Wel was het handig om te zien wat er gebeurd was toen we een hen dood in het hok vonden.

We zagen haar lopen, wat eten uit de bak, weer wat lopen en vervolgens plat gaan liggen, zoals we haar ook vonden. De dame had waarschijnlijk een hartstilstand gekregen.

Om jonge kuikens in het hok in de gaten te houden scheelde het ook het nodige geloop (lange tuin). Zo heb ik nooit geweten, dat eksters eieren jatten en deze in zijn geheel in de bek nemen en wegvliegen, terwijl kraaien wat meer haast hadden en ze ter plekke opvraten.

Kippen en camerabeveiliging

Zo zie je nog wel meer vreemde en leuke dingen als je er niet bij staat of bent.

Ondanks dat we inmiddels in een buitengebied wonen hebben we hier tot nu toe geen last van marters, vossen enz. Maar dat wil niet zeggen dat ze er niet zijn. De camera's hebben ze in ieder geval nog nooit "gezien". Nou wordt er in het hok gevoerd en niet buiten in de ren en elke avond gaan de hokken op slot. De vloeren van de hokken zijn van stoeptegels, dus redelijk veilig allemaal. Tot nu toe wel in ieder geval.

Nu zie en lees je op Facebook wel berichten van gepakte en kapot gebeten kippen, met de daarbij behorende vraag: "Welk dier doet dit".

Na enkele antwoorden lees je dan vaak het advies om een camera aan te schaffen.

Maar waar moet je rekening mee houden, en wat moet je niet doen, welke type camera enz.

Wat je kun je verwachten en hoe kun je een betere keuze maken?

Inmiddels zijn we experts geworden op het gebied van camerabeveiliging en melding.

Er zijn grofweg drie soorten camera's, de bekende webcam via USB, de IP-camera en de wildcam.

USB-camera

De USB/Webcam is voor het doel ongeschikt, er moet immers een kabel van het kippenhok naar de PC. De USB camera werkt niet meer als de lengte van de kabel meer dan 5 á 6 meter is. Dat komt door de weerstand van de kabel waardoor er onvoldoende stroom voor de camera overblijft.

Wildcam

De wildcam is bekend van o.a. TV docu's zoals bij National Geographic.

Een nadeel van deze camera's is, dat ze op een accu of batterijen werken en dat er niet "live" meegekeken kan worden.

Je moet later de camera ophalen en het geheugenkaartje uitlezen. Naderhand uitlezen hoeft geen nadeel te zijn, maar de capaciteit is maar beperkt tot 32Gb. Is een kip gepakt of aangevreten, dan kun je in ieder geval achteraf vaak zien wat er gebeurd is.

Het voordeel is echter weer, dat je deze op de meest vreemde plekken kan ophangen of neerzetten.

In een boom, aan een paal of in de struiken.

Er zijn immers geen kabels nodig.

Kippen en camerabeveiliging

IP-camera

De meest bekende en verkochte camera's zijn de IP-camera's, oftewel de netwerkamera's.

Deze zie je vaak als het donkere bolletje aan een plafond in een winkel hangen, of buiten aan een gebouw. IP-camera's of netwerkamera's zijn meestal verbonden met een netwerk in of rondom het gebouw.

Bijvoorbeeld zoals uw netwerk thuis.

Hierin zijn er twee soorten, bekabeld (UTP) of WiFi (draadloos).

WiFi lijkt handig, want je hebt geen gedoe met kabels naar uw modem/router. Vooral die van uw kippenhok (buiten) naar binnen in de meterkast.

Ik schrijf expres "lijkt", want dat is het ook. Want WiFi is vaak niet sterk genoeg om de afstand te overbruggen en "ziet" uw router de camera, dan mag u heel blij zijn met ongeveer 1 beeldje per seconde.

Om een idee te geven, wij mensen ervaren 25 beelden per seconde als een vloeiende beweging. Onze TV uitzendingen zijn 25 beelden per seconde (in het analoge tijdperk nog). WiFi gaat dus een schokkend beeld geven, wat vreselijk is om te bekijken. Een afstand van 10 meter lukt nog wel, mits er geen (gewapende) betonnen muren tussen zitten.

Dus als de afstand tussen een kippenhok, waar de camera moet komen, en uw WiFi router meer is dan 10 meter, vergeet draadloos dan maar. Op de meest kritieke momenten dat u beeld had willen hebben laat de WiFi het afweten. Laat u niets wijsmaken over afstanden op dozen als 300 meter bereik enz. Echt onzin, en zeker als het over camerabeeld gaat.

Wat dan?

Sluit IP-camera's voor buiten de deur altijd bekabeld aan (UTP) en zorg voor een stroomaansluiting.

U heeft dan gegarandeerd verbinding met uw camera en een vloeiend beeld qua verbinding.

UTP kabel (8 aderige kabel) kan een lengte hebben van 200 meter (max 400), zonder dat op uw beeldkwaliteit wordt ingeleverd.

Dus: kabel de grond in, en leg dan ook meteen 220 volt, aan mocht dit er niet zijn.

IP-camera's hebben een stroomvoorziening nodig.

Nu zijn er oplossingen voor om voeding over de UTP te geven, maar daar heb je vaak duurdere camera's voor nodig en andere of extra routers.

(Dit zijn de zogenaamde Power Over Ethernet camera's - POE)

Kippen en camerabeveiliging

Nou is het vaak zo, dat bij liefhebbers er meer kippen en hokken komen, en geloof me, het aantal camera's loopt gelijktijdig mee. Zeker wanneer het winter is...

Als de hokken enigszins in de buurt van elkaar zijn geplaatst kun je "gegraaf" en het openbreken van een terras voor de 2e maal voorkomen, door een "Switch" (een soort UTP verdeeldoos) te plaatsen.

Deze switchen hebben meestal 8 poorten, 1x in (van-uit huis) en 7x uit (de camera's).

Een goede switch kost maar 15 euro en dat is een stuk sneller geregeld dan weer op een zaterdag je tuin open te graven en kabels te leggen.

Voor advies, info en verkoop: info@mipani.nl

Nieuws op de valreep

MINISTERIE VAN LNV NEGEERT VERZOEK OM HOBBYPLUIMVEE TE MOGEN VACCINEREN

Het ministerie van LNV negeert het verzoek om vaccinatie van hobbypluimvee, dat op 29 november 2020 is ingediend door de Stichting Levende Have, mede namens dertig hobbypluimveehouders.

Op 30 november heeft het ministerie een korte ontvangstbevestiging gemaild en begin december heeft de stichting telefonisch bij het ministerie geïnformeerd of het verzoek bij de juiste afdeling was aangekomen. Sindsdien was het stil. *Dat was merkwaardig, want het ministerie hoeft alleen maar bij de Europese Commissie om toestemming te vragen.* Voor commercieel pluimvee geldt een vaccinatieverbod, maar voor hobbypluimvee niet. De Europese Commissie moet een verzoek wel goedkeuren. Daar zijn de hobbypluimveehouders van afhankelijk.

Als er in geval van een besmettelijke dierziekte hobbydieren moeten worden gedood, dan liggen de brieven met opdracht tot ruiming bij wijze van spreken al klaar. Zo zijn er in het verleden (2003) tien-duizenden (gezonde) hobbydieren afgeemaakt.

Op 13 januari ontvingen wij een brief van LNV, waarin het verzoek om hobbypluimvee te mogen vaccineren werd afgewezen. De motivering is erg mager.

Daarom is aan LNV verzocht om een praktijktest met met het beschikbare vaccin uit te voeren.

Nu hobbydierhouders het ministerie vragen of ze hun dieren tegen een besmettelijke dierziekte mogen beschermen, geeft men niet thuis.

Daarmee maakt het ministerie zich niet alleen schuldig aan nalatigheid in het geval kippen besmet raken met het afmaken tot gevolg, maar ook aan nalatigheid, met dierenleed tot gevolg vanwege het langdurig beperken van de bewegingsvrijheid van hobbypluimvee.

Gelukkig hebben de hobbypluimveehouders een medestander, in de persoon van hoogleraar Arjan Stegeman, die ook al in 2003 stelling nam tegen de maatregelen van LNV. Stegeman heeft in een opiniestuk op pluimveeweb.nl. een lans gebroken voor vaccinatie tegen vogelgriep. Weliswaar gaat het stuk over vaccinatie van leghennen, maar zijn pleidooi voor het inenten is zeker ook van belang voor hobbypluimvee. *Citaat:* "Hoewel het subtype frequent veranderd is de kern van het H5 virus, dat sinds 2014 voor problemen zorgt, grotendeels hetzelfde. Er zijn vaccins tegen. Dus is het nu al mogelijk om pluimvee tegen hoog pathogene H5N8 vogelgriep te enten."

Hij wijst erop dat de huidige aanpak (monitoren, bedrijfshygiëne en ruimen van besmette bedrijven) niet voldoende is.

"Deze aanpak is voortvarend maar niet houdbaar op de lange termijn.

Hoe lang accepteren we nog dat grote aantallen kippen in het najaar en in de winter ernstig ziek worden en sterven?

Hoe lang accepteert de maatschappij een pluimveehouderij die alleen gezond kan blijven door regelmatig honderdduizenden dieren te ruimen en te vernietigen? **Hoe lang** accepteert de consument dat kippen van 'vrije uitloopeieren' vele maanden van het jaar binnen moeten zitten?"

*Dat komt ervan als we opgehokt in het tuinhuis moeten zitten...
(Foto: Steven Morthier).*

Het "Kippenzadel"

Als een haan scherpe nagels of lange sporen heeft, of (veel) zwaarder is dan de hen, of te weinig hennen heeft, dan kan het treden beschadiging van de rug van de hen tot gevolg hebben. Dat kan tot verenpikken en kannibalisme leiden.

Een handig hulpmiddel om dat te voorkomen is het kippenzadel. Om tijdig een kale rug bij de hen of zelfs wonden te voorkomen kan een kippenzadel op de rug van de hen worden bevestigd, waardoor de huid rust krijgt.

Hierdoor kunnen weer nieuwe veren groeien.

Mammientje Tien maakt deze kippenzadels op maat van de hen en in elke gewenste kleur.

De bovenkant is van echt leer, de onderkant is van een zachte stof.

Het koord op het zadel maakt dat de haan een betere grip heeft tijdens het treden. De vleugelbandjes zijn verstelbaar met een gesp, zodat het zadel stevig vast blijft.

Deze kippenzadels worden op bestelling gemaakt en zijn verkrijgbaar bij Mammientje Tien, email: mammientje@hotmail.com facebook: Mammientje Tien

(Verzending wereldwijd)

Vraag en Aanbod

Deze rubriek is gratis!

Alles mag gevraagd of aangeboden worden, liefst met foto's (maar dan wél EIGEN foto's van kippen, hokken, equipment etc), mits een advertentie maar met kippen heeft te maken!

U hoeft alleen maar uw tekst + foto's voor de 20e van de maand te sturen naar redactiedkl@avicultura.eu!

(Foto: Cindy Gottmann).

Hé joh!!!!

Vanwege de coronamaatregelen en ingestelde vervoersverboden in verband met de om zich heen grijpende vogelgriep hebben we deze rubriek voorlopig op 'hold' gezet!

Overige Aanbiedingen

Handig hulpmiddel:

de behandelstandaard.

Deze behandelstandaard is te bestellen bij Conny Veenendaal.

Email:

conny@sussexcoronation.nl

facebook:

Conny Veenendaal.

(Verzending wereldwijd)

Handig hulpmiddel:

de "Chicknicktafel".

Te bestellen via www.allure-shop.nl in het menu

'Handmade Creations' onder het kopje 'Buiten & Dieren'.

(Verzending wereldwijd)

Deze kippenzadels worden op bestelling gemaakt en zijn verkrijgbaar bij Mammientje Tien, email: mammientje@hotmail.com

facebook:

Mammientje Tien

(Verzending wereldwijd)

Overige Aanbiedingen

Een leuke thermometer voor buiten met uw eigen tekst en een foto van een van uw dieren?

Of gewoon een leuk bord?

Wij maken het allemaal voor u!

Email:

knutselhokje@gmail.com.

Ik ben Talitha, en als hobby maak ik mondmaskers. Ik vind het vooral leuk om mondmaskers te maken in opdracht.

Van de afbeeldingen maak ik zelf een snijbestand om op de maskers te drukken. De afbeeldingen kunnen in verschillende kleuren worden geleverd.

Het maskermateriaal is katoen, tweelaags, en voorzien van een inlage voor een filtertje.

Kippen en zijdehoenders, maar ook andere dieren en afbeeldingen zijn op verzoek te realiseren.

De maskers kosten €5,00 per stuk, per twee €8,00 en per vier €15,00, excl. verzendkosten.

Email:

kreaTal@kpnmail.nl Via facebook ben ik bereikbaar via KreaTal.

(Verzending wereldwijd).

Overige Aanbiedingen

Het Voederhuisje

bestel nu via onze webshop

- kippen
- sier- en watervogels
- konijn en knaagdier
- kooi- en volièrevogels
- vlieg- en sierduiven
- honden en katten
- paarden en pony's
- hobby- en parkdieren
- bos- en tuindieren
- andere...

volg ons op facebook

levering over heel België!

011 76 81 92 of 0477 40 66 44
info@hetvoederhuisje.be
www.hetvoederhuisje.be
facebook.com/HetVoederhuisje

Galliplume

Alles voor jeom kippen

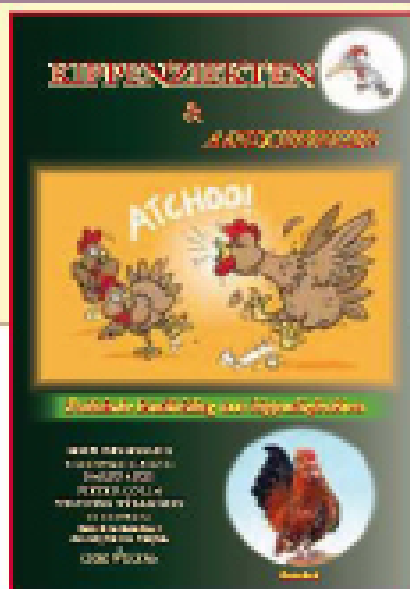
MS-broedmachines, toebehoren,...

De goedkoopste in België en Nederland

www.galliplumeshop.be
aankoop van broedeieren en broedservice.

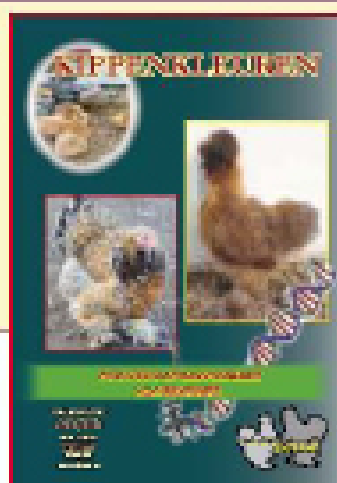

Kwaliteitsboeken, qua inhoud en uitvoering, door specialisten geschreven! **JUIST om fokkers en liefhebbers te helpen.** Bijdetijds met de nieuwste informatie. *Uit passie voor het houden van kippen! State of the art!* Duizenden kippenliefhebbers vonden nog véél meer informatie dan waar ze eigenlijk naar op zoek waren! De oplagen zijn beperkt en alle boeken worden tegen kostprijs aangeboden. *(Uitverkochte titels zijn inmiddels collectors items geworden die voor 2x of soms 3x de originele prijs worden verhandeld!).*

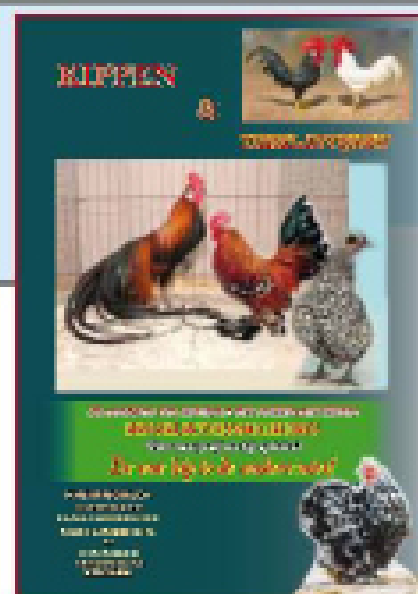
"KIPPENZIEKTEN & Aandoeningen" (2019), mét een Quickscan met zo'n 50 ziektesymptomen! Wat zie je bij een zieke kip, en vooral: wat moet en kun je dan zélf doen? Alle ziekten en aandoeningen die een kip kan krijgen op een rij! *(Ook tal van dierenartsen die geen pluimvee in hun opleiding hebben gehad schaffen het aan).* Een standaardwerk voor jaren dat elke kippenliefhebber in huis moet hebben! **(160 pagina's A4 met meer dan 500 foto's).**

"KIPPENMANIA & Kippenvaria" (2019), een all round boek! Complete informatie over wat je moet voeren, wat ze niet mogen eten, waar je op moet letten bij het bouwen van een hok, het broeden en kraalende hanen in de stad. Ook worden de populairste rassen beschreven. **(224 pagina's met meer dan 800 foto's).**

"KIPPENKLEUREN. Praktische erfelijkheidsleer voor beginners" (2020), met alle basisbeginselen van de erfelijkheidsleer op zeer eenvoudige wijze uitgelegd. Inclusief een beschrijving van alle kleurslagen bij Zijdehoenders! Een standaardwerk voor jaren! **(144 pagina's met meer dan 450 foto's).**

"KIPPEN & Tierelantijnen" (2020), een complete selectiehandleiding! Met alle onderdelen van een kip op een rij. Waar je op moet letten bij de aanschaf van een kip of bij het selecteren om ermee te fokken. **(120 pagina's A4 met meer dan 500 foto's).**

"KIPPEN... Is het nou een hen...? Of... toch een haan?" (2020). Alle kenmerken waarmee je het geslacht bij kuikens en halfwasjes kunt vaststellen op een rij! De kuikenkleur, de bevederingssnelheid, de ontwikkeling van het schoudergewricht, de snavelkleur, de ontwikkeling van de kam, de houding, doorkomend schouderrood en doorkomende sierbevedering. **(144 pagina's met meer dan 500 foto's).**

Kijk op www.avicultura.eu

Leuke en interessante facebookpagina's

ALGEMEEN:

Kippen
Kippen houden als hobby
Kippen houders
Broeden/ei/broedmachine/kuiken/opfok
Kippen 2.0
DigiShow
KippenHobby
Steunpunt Levend Erfgoed

Bijzondere:

Kippenziekten & kwalen
Wij kippen pikken het niet meer! (up to date site over uitbraken van dierziekten).
Ruimdenkende kleindierliefhebbers (discussiesite)

Speciaalclubs (of clubs van fokkers van bepaalde rassen):

Raskippen
Kippenfokkers
Zijdehoenders
Cochin kriel
Zijdehoenliefhebbers
Vereniging ter promotie van Belgische Neerhofdieren
Brahmaclub België
Brahma club nederland
Barnevelderclub
Amerikaanse Zijdehoenders
Cochinclub nederland
Belgian gamefowl/Belgische VechtersPluimveefokkers
Speciaalclub voor het Brakelhoen
Nederlandse raskippen Groot & kriel
Twentse Hoenders & Krielen
Nederlandse Leghornclub
Orpingtonclub
ZOBK (speciaalclub voor Zeldzame Oorspronkelijke Belgische Krielhoenderrassen)
Zijdehoenders in Europa
Chabo Nederland
Avium Optimum
Hollandse kriel
European Orpington Club
Dutch bantam creations
Castle

Overig:

Tentoonstelling Kleindierliefhebbers
Kippenplatform
Noordshow dierenparade

Staat uw facebookpagina er (nog) niet bij?

Stuur een berichtje naar redactiedkl@avicultura.eu!

**Nou...
toedeloe hé...**

Dit was het derde nummer...

Tot ziens met het volgende!

(Foto:
Monique Verwaart).

